

Fjarðaálsfréttir

2007
2017
10 ára

20

12

36

14

38

34

26

Þetta blað uppfyllir strangar umhverfiskröfur norræna umhverfismerkisins Svansins. Til að uppfylla skilyrði Svansins þarf prentgripur að vera prentaður á umhverfisvottaðan pappír sem unninn er úr nytjaskógum. Við prentun eru notaðir jurtaþrentlitir og umhverfisvæn hreinsiefni. Halda þarf nákvæmt grænt bókhald yfir alla þætti prentferilsins og allur úrgangur sem myndast við framleiðslu prentaðrar vöru skal endurunnninn eða komið til ábyrgðar förgunar.

Útgefandi: Alcoa Fjarðaál
Ábyrgðamaður og ritstjóri: Dagmar Ýr Stefánsdóttir
Vinnsla efnis: Anna Heiða Pálsdóttir, Dagmar Ýr Stefánsdóttir, Hilmar Sigurbjörnsson, Ragnar Sigurðsson.
Umbrot og hönnun: Brandenburg
Ljósmyndir: Hilmar Sigurbjörnsson, Jón Tryggvason, o.fl.
Forsíðuljósmynd: Hilmar Sigurbjörnsson
Á forsíðu: Fjarðaálsfjölskyldur
Prentun: Héraðsprent

EFNISYFIRLIT

04	Afmælisleiðari	22	Skautsmiðjan meira heillandi en trillulífið
05	Bætti framleiðsluferli með lokaverkefni sínu	26	Saga Fjarðaáls í máli og myndum
07	Hönnunarsýning í Fjarðaáli	34	Heillaður af lífsviðmóti Ástrala
08	Álið gerði hann að Odee	36	Líður stundum eins og landkönnuði
10	Afmælisfögnuður hjá Fjarðaáli	38	Smári Geirsson segir söguna að baki tilkomu Alcoa Fjarðaáls
11	Tæpur helmingur sumarstarfsmanna hjá Alcoa Fjarðaáli eru konur	42	Alcoa Fjarðaál er menntafyrirtæki ársins
12	„Ert þú hafmeyja?“	44	Kristján sænski kom heim til Íslands
14	Fjarðaálsfjölskyldan stækkar og stækkar	47	Bílasýning á 10 ára afmælishátíð Fjarðaáls
20	Alcoa Fjarðaál vottað samkvæmt jafnlaunastaðli		

AFMÆLIS- LEIÐARI

Ágæti lesandi

Í ár fögnum við því að 10 ár eru síðan Alcoa Fjarðaál hóf starfsemi á Reyðarfirði. Það var stórt skref og baráttumál Austfirðinga til margra ára að fá starfsemi á borð við álver til svæðisins og hefur tilkoma fyrirtækisins bylt atvinnulífi og bætt lífsskilyrði á Austurlandi. Hér í blaðinu er vel farið yfir söguna í máli og myndum og einnig rætt við Smára Geirsson sem þekkir hvað baráttan fyrir stóriðju stóð lengi yfir áður en hún varð að veruleika. Laugardaginn 26. ágúst mun starfsfólk Fjarðaáls bjóða Austfirðingum heim í tilefni afmælisins og verður dagskráin miðuð að því að öll fjölskyldan geti komið í álverið og skemmt sé saman. Um kvöldið vonumst við svo til að sjá fjölmenni á rokktónleikum á Reyðarfirði þar sem nokkrir af þekktustu listamönnum þjóðarinnar koma fram auk þess sem listafólk af okkar heimaslóðum lætur ekki sitt eftir liggja.

Þegar litið er um öxl eftir þessi 10 ár sem liðin eru frá því að fyrirtækið tók til starfa er margs að minnast. Þetta hefur verið lærdómsríkur tími því hér fyrir austan kunni enginn að reka álver en nú höfum við þjálfað upp fjöldann allan af sérfræðingum. Sumir þeirra hafa verið fengnir til að koma og aðstoða við gangsetningu á álverum annars staðar í heiminum eins og lesa má um í viðtölum hér í blaðinu. Þá hefur það breytt miklu fyrir mannlífið á svæðinu að hafa svo stóran og öflugan vinnustað. Fjarðaál er fjölskylduvænt fyrirtæki og á síðasta ári var gerð stór breyting til að ýta undir þá menningu en þá var vaktakerfinu breytt. Farið var frá tólf tíma vaktakerfi í átta tíma kerfi öllum til hagsbóta, jafnt fyrirtækinu og samfélaginu.

Fjarðaál er stórt fyrirtæki í litlu samfélagi og tekur þá ábyrgð alvarlega en alls vinna um 900 starfsmenn og verktakar hjá fyrirtækinu. Fyrr á árinu gáfum við í fyrsta skipti út Samfélagsskýrslu Fjarðaáls með það að markmiði að auka samtal við samfélagið um stöðu

og árangur verkefna og starfseminnar. Fjarðaál vill standa sig vel þegar kemur að samfélagsábyrgð og sem dæmi má nefna áhersluna á jafnréttismál innan fyrirtækisins sem hefur verið eitt af okkar leiðarljósum frá upphafi. Fyrirtækið hlaut viðurkenningu Jafnréttisráðs árið 2008 og jafnlaunavottun velferðarráðuneytisins, fyrst stórfyrirtækja á Íslandi, árið 2017. Hlutfall kvenna hjá fyrirtækinu er með því hæsta sem þekktist í álíðnaði.

Umhverfisspor áls sem framleitt er úr endurnýjanlegum orkugjöfum á Íslandi er það minnsta sem þekktist í heiminum. Fjarðaál framleiðir árlega um 350 þúsund tonn af áli sem á sér ótal líf og fyrirtækið er eitt stærsta iðnfyrirtæki á Íslandi í efnahagslegu tilliti. Fjarðaál hefur enn fremur verið í fararbroddi íslenskra fyrirtækja í öryggis- og umhverfismálum. Þátttaka starfsfólksins í stöðugum umbótum er lykilatriði og hefur bætt öll ferli og rekstur fyrirtækisins. Hér í blaðinu má lesa viðtöl við fjölmarga starfsmenn sem starfa hjá fyrirtækinu við afar margbreytileg störf, en eitt eiga þeir þó allir sameiginlegt: Að leggja sitt af mörkum til að gera vinnustaðinn eins góðan og kostur er.

Alcoa Fjarðaál er komið til að vera á Austurlandi og við hlökkum til að fagna með Austfirðingum fleiri tíma-mótum í framtíðinni. Framtíðarsýn Alcoa Fjarðaáls felst meðal annars í því að vera í fararbroddi á sviði þróunar, nýsköpunar og framfara í álíðnaði heimsins og taka á sama tíma þátt í að styrkja stöðir samfélagsins á Austurlandi. Þá er markmið fyrirtækisins að takmarka neikvæð umhverfisáhrif, vinna í anda sjálfbærrar þróunar og taka virkan þátt í baráttunni við loftslagsbreytingar.

Að lokum vonumst við til að sjá ykkur sem flest koma og fagna 10 ára starfsafmælinu með okkur laugardaginn 26. ágúst næstkomandi.

Magnús Þór Ásmundsson,
forstjóri Alcoa Fjarðaáls

Dagmar Ýr Stefánsdóttir,
upplýsingafulltrúi og formaður afmælisnefndar

BÆTTI FRAMLEIÐSLUFERLI MEÐ LOKAVERKEFNI SÍNU

GARÐAR GARÐARSSON ER YFIRVERK-
FRÆÐINGUR MÁLMVINNSLU OG LEIÐ-
TOGI TÆKNITEYMIS MÁLMVINNSLU
ALCOA FJARÐAÁLS.

Hlutverk Garðars er að stuðla að því að steypuskálinn í heild sinni geti ávallt tekið við málmni frá kerskalanum og framleitt rétta vöru á réttum tíma í réttum gæðum. Samhliða því þarf að útrýma allri sóun og hámarka gæði ferlisins.

Hann er fæddur og uppalinn á Selfossi en hefur búið á Austurlandi síðan vorið 2012 þegar hann hóf störf hjá Alcoa. Þar áður starfaði hann hjá verkfræðistofunni Eflu meðal annars að ýmsum verkefnum tengdum stóriðju á Íslandi og hafði unnið þar að verkefnum fyrir Alcoa Fjarðaál.

Garðar er fróðleiksfús og nýtur þess að afla sér aukinnar þekkingar „Alcoa Fjarðaál leggur mikla áherslu á að styðja við sína starfsmenn og hjálpa þeim að þróast í starfi. Ég byrjaði fyrstu þrjú árin sem viðhaldssérfræðingur í kerskála. Síðan færði ég mig yfir í steypuskálann þar sem ég tók við sem yfirverkfræðingur í framleiðslunni en þar leiði ég hóp framleiðslusérfræðinga. Síðan ég kom til Alcoa hef ég einnig fengið tækifæri til að öðlast alþjóðlega reynslu og að stækka tengslanetið mitt. Ég hef ferðast og unnið að verkefnum á Spáni, Sádi Arabíu og í Bandaríkjunum.“ Í núverandi starfi vinnur Garðar náið með sérfræðingum Alcoa erlendis. „Alcoa er með flotta starfsþróunarstefnu þar sem hægt er að setja sér markmið og óska eftir ákveðinni þjálfun eða endurmenntun. Ég hef til að mynda farið nokkrum sinnum á námskeið sem styrkja mig í starfi.“

Garðar nýtti starfsvettvang sinn fyrir lokaverkefni í meistaranámi sínu í Háskóla Íslands. Þar tókst hann á við raunverulegt vandamál í steypuskála Fjarðaáls. Megin tilgangurinn var að rannsaka og skilja betur hvað veldur blæðingum á láréttu barrasteypuvélinni (HDC) en það var stærsta framleiðsluvandamálið á vélinni. Verkefnið fékk titilinn „Líkansmiði og greining á HDC steypuferli“.

Í stuttu máli þá bjó Garðar til þrívítt hermilíkan af stöng á HDC sem sýndi nákvæmlega hitapróflinn og storknunarpróflinn inni í stönginni. „Með líkaninu var hægt að næmnigreina allar stýribreytur og skoða hvernig það hafði áhrif á storknunina. Með því að keyra forritið saman við þekkt gögn var hægt að lesa ákveðið mynstur og sjá hvaða stýribreytur voru líklegast að valda blæðingunum.“ Helstu niðurstöðurnar í verkefninu voru þær að of miklar sveiflur urðu í álhitastiginu við ofnaskipti og að tengsl voru milli blæðinga og óstöðugleika í hitastigi. Niðurstöður Garðars urðu því til þess að hægt var að bæta framleiðsluferlið á vélinni.

Verkefni Garðars fékk hæstu mögulegu einkunn fyrir meistaraverkefni í Háskóla Íslands. Í kjölfarið var hann hvattur af skólanum til að fara og kynna verkefnið á ráðstefnu út í Bandaríkjunum sem kallast TMS (The Minerals, Metals & Materials Society). Á þessari árlegu ráðstefnu er fjallað um rannsóknir og nýjungar á sviði efna og málma í hátækniíðnaði. Stærstu iðnfyrirtæki og háskólar heims taka þátt í ráðstefnunni. Garðar fór sem fulltrúi Fjarðaáls. „Ég fékk góðan stuðning frá fyrirtækinu þar sem litið var á þetta sem tækifæri til að þróast í starfi,“ segir hann að lokum.

SPJALLAÐ VIÐ STARFSFÓLK

VALGERÐUR YNGVADÓTTIR

Valgerður Yngvadóttir hefur starfað hjá Alcoa Fjarðaáli í meira en áratug. Hún starfar nú sem áreiðanleikasérfræðingur í skaut-smiðju álversins og hóf þar störf á síðasta ári. Þar áður var hún framleiðslusérfræðingur í kerskála og hafði gegnt því starfi frá gangsetningu álversins.

Valgerður er frá Vestmannaeyjum en hefur búið á Austurlandi síðan í september 2006 og kom þá frá Danmörku þar sem hún hafði haft búsetu í 11 ár.

Henni finnst alltaf gaman að læra nýja hluti og afla sér aukinnar þekkingar. „Það er boðið upp á fjölbreytt námskeið hjá fyrirtækinu sem nýtast vel í starfi. Einnig er boðið upp á námskeið sem snúa að mannlegri hegðun og öryggi. Þetta hefur nýst mér vel bæði í vinnu og heima,“ segir Valgerður.

„Mér líður vel að búa á Austurlandi í svona mikilli nánd við náttúruna. Hér er rólegt og gott að vera og ekki mikið stress á fólki. Uppáhaldsstaðurinn minn er laut sem er ofan við Bleiksár foss á Eskifirði. Þar er yndislegt að vera og njóta náttúrunnar.“

MAGNÚS GUÐNASON

Magnús Guðnason er dagvinnuleiðtogi í kerskála Alcoa Fjarðaáls. Hann hóf störf hjá Fjarðaáli fyrir tíu árum síðan. Leiðtoginn er oftast kallaður Diddi og er alltaf með bros á vör. Hann býr á Eskifirði ásamt eiginkonu sinni, Jónu Mekkin Jónsdóttur.

Diddi segist þakklátur fyrir alla þá reynslu og þann fróðleik sem hann hefur öðlast á sínum starfsaldri hjá Alcoa. „Reynslan og fróðleikurinn er aðal vöxturinn, og svo hef ég þýngst töluvert,“ segir Diddi hlæjandi og hrósar mötuneyti starfsmanna Fjarðaáls. „Ég hef fengið tækifæri til að sækja fjöldann allan af frábærum námskeiðum og starfa með miklum fjölda af skemmtilegu fólki“.

Diddi er einn af þeim sem tók þátt í að aðstoða við gangsetningu á álveri Ma ’aden Aluminium í Sádi Arabíu sem er að hluta í eigu Alcoa. „Sú ferð var bara eitthvað sem ég gat ekki látið framhjá mér fara. Mig langaði að prófa eitthvað nýtt og ræddi þetta við konuna og hún hvatti mig til að sækjast eftir því að fara þessa ferð. Þannig að þangað fór ég ásamt tveimur öðrum og við vorum í eitt ár. Þetta var frábær tími og ótrúleg upplifun að sjá margt af því sem þar bar fyrir augu.“

Diddi nýtur útiverunnar og má gjarnan sjá hann í fjöruferðum við Eskifjörð, á bryggjuröltinu, í labbitúrum eða hjólaferðum. Hann elskar að eyða tímanum með barnabörnunum sínum og segir að sinn upphaldsstaður á Austurlandi sé sundlaugin á Eskifirði í +20 °C, sem er nokkuð algengt að hans sögn.

HÖNNUNAR- SÝNING Í FJARÐAÁLI

Sýningin Element opnar í álveri Alcoa Fjarðaáls á afmælishátíðinni þann 26. ágúst nk. Sýningin er samstarfsverkefni álveranna þriggja og var frumsýnd með pompi og prakt í Rio Tinto í Straumsvík sem hluti af Hönnunarmars fyrr á árinu. Sýningin í Fjarðaáli verður sett upp á svæði sem er inn af matsalnum og gengur dagsdaglega undir heitinu bóksafnið, en mun einnig teygja sig út á aðliggjandi svalir.

Viðfangsefni sýningarinnar er ál í íslensku samhengi. Varpað er ljósi á efnið sjálft og eiginleika þess með sýningu á völdum hlutum, sem sumir eru hannaðir að frumkvæði íslenskra hönnuða en aðrir af iðnaði fyrir iðnað með notagildi að leiðarljósi. Einnig er hugað að tengingum efnisins við orku og landslag.

Alcoa Fjarðaál, Samál og Málmosteypan Hella standa að sýningunni og sýningarstjórn er í höndum Stúdíó Eyjólfsson, sem er rekið af Garðari Eyjólfsyni, hönnuði og dósent við Listaháskóla Íslands. Tinna Gunnarsdóttir, Thomas Pauzs, Garðar Eyjólfsson, iif collective og Björn Steinar Blumenstein & Johanna Seeleman eru á meðal þeirra hönnuða sem eiga verk á sýningunni.

Garðar Eyjólfsson, hönnuður og dósent við Listaháskóla Íslands.

Hin íslenska pönnukökupanna framleidd af Málmosteypunni Hella.

Munir frá sýningunni.

Odee með eitt af verkum sínum á sýningu sinni á flugvöllinum á Egilsstöðum

ÁLIÐ GERÐI HANN AÐ ODEE

ODDUR EYSTEINN FRÍÐRIKSSON, STARFS-
MAÐUR FRAMLEIÐSLU Í SKAUTSMÍÐJU
ALCOA FJARÐAÁLS, HEFUR VAKIÐ MIKLA
ATHYGLI FYRIR LISTSKÖPUN SÍNA, BÆÐI
HÉRLENDIS OG ERLENDIS.

Ekki er alengt að listamenn hafi á svo stuttum tíma vakið eins mikla athygli og Oddur fyrir áhugaverða listsköpun. Oddur tók upp listamanns nafnið Odee skömmu eftir að hann hóf listsköpun sína. Hann flutti til Eskifjarðar fyrir um sex árum síðan en þá byrjaði hann að vinna hjá Fjarðaáli.

LEIÐIN AUSTUR
Oddur er fæddur í Reykjavík en alinn upp að hluta til í Bandaríkjunum og síðar í Reykjavík með stuttum viðdvölum úti á landi. Hann flutti til Eskifjarðar fyrir um sex árum síðan ásamt unnustu sinni sem þá var ófrísk af þeirra fyrsta barni. Oddur hafði þá fengið vinnu hjá

Alcoa Fjarðaáli. „Ég var í háskóla á þessum tíma og við sáum ekki fram á að geta borgað alla reikninga öðruvísi en að fá góða vinnu. Ég fékk vinnu hjá álverinu og við fengum húsnæði á Eskifirði þar sem við vildum vera, enda fjölskylda hennar héðan.“

„MIG VANTAÐI EITTHVAÐ Á VEGGINA“
Á þessum tíma hafði Oddur ekkert fengist við listsköpun. Það gerðist ekki fyrr en hálfu ári eftir að þau fluttu austur. „Mig vantaði eitthvað á veggina heima hjá mér,“ segir Oddur hlajandi og út frá því hófust spekuleringar varðandi veggprýði sem áttu sannarlega eftir að vinda upp á sig. „Mér datt í hug að ég gæti jafnvel sjálfur búið eitthvað til og fór að skoða hin ýmsu verk. Fljótlega var ég farinn að mynda mér skoðanir á verkum og hvaða listamönnum ég væri hrifinn af. Ég sá fram á að geta búið til stafræn verk og Erró hafði mikil áhrif á mig á þessum tíma. Ég skoðaði hvað aðrir væru að gera og hvað ég gæti gert, ég vildi ekki vera að gera það sama og aðrir. Áður en ég vissi af var ég kominn langt frá upprunalegu hugmyndinni um að búa eingöngu til eitthvað sem myndi prýða vegginn minn.“ Hann fór að kynna sér hvernig væri best að standa að því að útbúa verkin, prentun, framsetningu og kennileiti sem gætu lifað í gegnum röð verka. „Ég var í heilt ár að undirbúa mig áður en ég fór að skapa verk en það var svo árið 2015 sem ég hélt fyrstu sýninguna í Dahlshúsi á Eskifirði.“ Listaverk Odds kallast „digital fusion“ eða „visual mashup“ list og er einskonar samrunalist. Þar blandar hann saman efni úr þekkttri menningu til þess að skapa ný sjálfstæð listaverk.

NOTAST VIÐ STAFRÆNT FORM Á ÁL
Odee sendir verk sín til New York þar sem þau eru búin til. Blekið er brætt í álplötur og glossáferð sett yfir. „Með þessari framleiðsluaðferð fá verkin góðan endingartíma, þau þola meira en hefðbundin málverk, og geta verið úti og inni. Eina hættan er í raun fólgin í því að þau beyglist. Svo þótti mér það mjög góð og skemmtileg tenging að notast við álið þar sem ég vinn við ál dags daglega og svo einnig í listsköpuninni. Fyrst og fremst er það þó áferðin og eiginleikarnir sem gerðu það að verkum að ég valdi þessa aðferð.“

ODEE RÍS
Eftir að fyrsta álverk Odee kom út árið 2014 hafa vinsældirnar ekki látið á sér standa. „Fyrsta álverkið mitt var hvalur og var meðal annars til sýnis í Fjarðaáli. Seinna það sumar var ég með sýningu á tólf stórum álverkum í Dahlshúsi og boltinn fór að rúlla.“ Verkin hlutu strax mikla athygli og var Odee áberandi í fjölmiðlum. „Það hafa verið um það bil 50-60 viðtöl eða umfjallanir um mig og mín verk strax eftir þetta sumar. Það varð strax heilmikil sprenging og verkin seldust víða. Hlutirnir gerðust mjög hratt á þessum tíma og

mér var boðið að vera með sýningu í Gallerí Fold í nóvember þetta ár sem mér skilst að sé mjög sjaldgæft, að listamanni sem er nýkominn fram sé boðið að vera með sýningu í Fold.“

Frá þessum tíma hefur Odee verið með fjölda sýninga víða um land og erlendis. „Ég hef aðallega verið að sinna markaðnum hérlandis og salan hefur gengið vel. Fólk hefur ýmist samband við mig beint og pantar eða er að kaupa verkin beint á sýningunum. Þó svo að ég hafi mestmegnis verið að einblína á íslenskan markað þá hef ég selt talsvert af verkum erlendis og það fer stöðugt vaxandi.“ Aðspurður að því hvert hann stefni og hvaða markmið hann hafi sett sér segir hann: „Draumurinn er að gera stærri verk til dæmis sem prýðir heilan vegg og er fyrir almenningssjónum dags daglega.“

UMDEILD VERK
„Tjáningarfrelsið er eins og vöðvi. Ef þú notar hann ekkert og reynir ekkert á hann þá visnar hann niður og verður ekki að neinu. Fyrir mér snýst þetta um tjáningarfrelsið og rétt okkar til að fá að tjá okkur um líðandi stund,“ segir Odee en í upphafi ferilsins fékk hann hótanir um málsókn frá Disney og Marvel vegna meintra brota á höfundarrétti. Síðar var einnig umfjöllun hérlandis um að hann væri að brjóta lög með því að nota 5.000 kr. peningaseðilinn í verkum sínum. Odee hefur aldrei verið stefnt vegna verka sinna og telur hann það mikla aðför að tjáningarfrelsinu ef honum yrði meinað að nota hugverk til að tjá sig í listsköpun.

Odee verður með sýningu á verkum sínum á afmælis hátíð Alcoa þann 26. ágúst nk. „Þar ætla ég að sýna öll stærstu verkin sem ég á til, þetta eru fjögur verk sem mynda samtals níu metra verk“.

Fyrsta verk Odee á álplötu

AFMÆLIS- FÖGNUMÐUR HJÁ FJARÐAÁLI

Fimmtudaginn 6. apríl gerði starfsfólk Fjarðaáls sér glaðan dag og hélt upp á 10 ára starfsafmæli verksmiðjunnar. Boðið var upp á veislumat í matsal Fjarðaáls sem var skreyttur til að hæfa tilefninu. Sóli Hólm, skemmtikrafturinn knái, sá til þess að hinn gríðarstóri matsalur Fjarðaáls fylltist af hlátri.

Þá hélt Magnús Þór Ásmundsson forstjóri Fjarðaáls stutta ræðu og minntist meðal annars á það að nýverið voru ríflega 70 manns heiðraðir á árs hátíð fyrirtækisins fyrir að hafa náð 10 ára starfsafmæli og á næsta ári verður sá fjöldi yfir 100. Það er því ljóst að margir halda tryggð við fyrirtækið og hafa fylgst með því slíta barnsskónum.

Tómas Mór Sigurðsson sem nú gegnir starfi aðstoðarforstjóra Alcoa Corporation var viðstaddur afmælisfögnuðinn en Tómas var fyrsti forstjóri Fjarðaáls. Tómas rifjaði upp sögur frá fyrstu starfsárum verksmiðjunnar og meðal annars sagði hann söguna af því þegar verksmiðjan var vígð fyrir 10 árum síðan og hingað kom margt mektarfólk til að vera viðstatt og taka þátt. Þeirra á meðal var þáverandi forsætisráðherra sem var einn þeirra sem klippti á borðann. Hann lenti í því að vera tekinn í öryggistékk hjá byggingarverktakanum Bechtel sem þá sá um öryggismálin hjá Fjarðaáli en ráðherra þurfti að skila inn þvagsýni til að fá aðgang að svæðinu.

Að sjálfsgöðu var boðið upp á afmælishöku og hún var af stærri gerðinni líkt og sjá má á myndinni.

TÆPUR HELMINGUR SUMARSTARFSMANNA HJÁ ALCOA FJARÐAÁLI ER KONUR

SUMARSTARFSMENN HJÁ
FJARÐAÁLI ERU 115 OG SKIPTAST
NIÐUR Á FRAMLEIÐSLUSVÆÐIN
Í KERSKÁLA, SKAUTSMIÐJU OG
STEYPUKÁLA.

Rúmlega þriðjungur hópsins hefur starfað sem sumarstarfsmenn áður og jafnvel með skóla undanfarinn vetur. Rétt tæplega helmingur er konur eða 47%.

Langstærsti hluti sumarstarfsmanna Fjarðaáls kemur frá Austurlandi, en þó er eitthvað um fólk frá öðrum landshlutum, sem á gjarnan tengingu austur á land.

Við hittum nokkra af þessum skemmtilegu sumarstarfsmönnum og spurðum þá út í vinnuna hjá Fjarðaáli, hvaðan þeir koma og hvað þeir eru að fást við annað.

ARNA ORMARRSDÓTTIR
er búsett á Reyðarfirði og er að starfa í fyrsta skipti sem sumarstarfsmaður hjá Alcoa Fjarðaáli. Hún stundar nám á náttúrufræðibraut í Menntaskólanum á Egilsstöðum. Hún er ánægð með að starfa í álverinu og getur vel hugsað sér að sækja um starf aftur næsta sumar.

BILALJ VETHI
kemur frá Reykjavík og starfar í kerskála Alcoa Fjarðaáls í sumar. Bilalj var að læra rafmagnsfræði sl. vetur en hyggst breyta til og fara í stúdentsnám næsta vetur. Hann hafði aldrei komið austur á land fyrr en í sumar og nýtur lífsins hér. Honum finnst gaman á Austurlandi og nýtur þess að vinna í álverinu. Bilalj ætlar að sækja aftur um starf í álverinu um jólin og jafnvel næsta sumar.

TORFI HRAFN ÓLAFSSON
vinnur í kerskála Alcoa Fjarðaáls í sumar. Torfi kemur frá Reykjavík og vildi prófa að vinna fyrir utan höfuðborgarsvæðið í sumar. Hann sótti um starf hjá Alcoa eftir að hafa séð auglýst eftir sumarstarfsfólki í álverinu. Hann leigði sér herbergi á Reyðarfirði og hefur búið þar í sumar. Honum finnst virkilega gaman að vinna í álverinu og segist ætla að sækja um aftur á næsta ári. Torfa finnst frábært að búa á Austurlandi og hampar útsýninu sem hann hefur notið í sumar.

KOLGRÍMA GEIRSDÓTTIR
er að vinna sem sumarstarfsmaður í steypuskála Alcoa Fjarðaáls í fyrsta sinn. Hún hafði aldrei komið inn í álver áður en hún höf störf hjá Alcoa og segist hafa langað að prófa eitthvað nýtt. Kolgrímu, sem kemur frá Reyðarfirði, hafði oft langað að koma og skoða álverið og því var það kærkomið tækifæri að fá starf í álverinu. Á veturna stundar hún nám á félagsfræðibraut við Menntaskólan í Hamrahlið. Henni finnst gaman að vinna í álverinu og stefnir á að koma aftur um jólin og næsta sumar. Það kom Kolgrímu á óvart hversu flókið það er að vinna í álveri en segir að vel sé hlúð að sumarstarfsfólkinu og öll fræðsla geri starfsfólkinu auðveldara með að komast hratt og örugglega inn í starfið.

„ERT ÞÚ HAFMEYJA?“

ALCOA FJARÐAÁL ER STÓR VINNU-
STAÐUR OG STARFSHÓPURINN SEM
BETUR FER LANGT FRÁ ÞVÍ AÐ VERA
EINSLEITUR. SUMIR SKERA SIG ÞÓ
MEIRA ÚR EN AÐRIR OG EIN ÞEIRRA ER
FJÓLA BJÖRG SIGURÐARDÓTTIR, FRAM-
LEIÐSLUSTARFSMAÐUR Í KERSKÁLA.

Fjóla vekur athygli hvar sem hún fer enda er hún ávallt
brosandi og er ein af þessum týpum sem frá stafar
jákvæð orka. En það sem fólk tekur líklega fyrst eftir
við Fjólu er hárið sem er oft í áberandi lit. Fjóla er
dugleg að breyta til en upp á síðkastið hefur liturinn
verið skærrauður. Samtals hefur Fjóla verið með níu
mismunandi hárliti að eigin sögn, allt frá svörtum yfir
í bleikan og margt þar á milli. En hvernig stendur á
þessari þörf til að lita hárið svo eftir því sé tekið? „Ég
veit svo sem ekki hvaðan hún kemur, einhvers konar
tjáningarform kannski, mér finnst mikilvægt að fólk
sé óhrætt við að vera eins og það langar að vera – mig

langar að lita á mér hárið og þá bara geri ég það,“
svarar Fjóla kankvís. Hún segist fá mikla athygli út á
þetta og þá sérstaklega frá börnum sem mörg reka
upp aðdáunaraugu þegar þau sjá hana. Hún hefur til
dæmis verið spurð hvort hún sé hafmeyja og svaraði
því játandi – sagðist breytast í hana á nóttunni.

TATTÓVERAÐUR SNYRTIFRÆÐINGUR OG SÖNGVARI

Fjóla, sem er Norðfirðingur í húð og hár, hóf fyrst
störf hjá Fjarðaáli árið 2008 en tók sér hlé frá vinnunni
til að láta drauminn rætast um að læra snyrtifræði.
Þegar gráðan var komin í hús þá snéri hún samt aftur
til Fjarðaáls í staðinn fyrir að gera fagið að fullu starfi.
Hún segir að sér finnist bara svo gaman að vinna hérna
og þá skemmi góð laun ekki fyrir. En til að halda snyrti-
fræðinni við þá sinnir hún henni í vaktafríum en gætir
þess þó að taka sér góð frí inn á milli til að keyra sig
ekki út.

Fjólu er fleira til lista lagt því nýverið hóf hún að hefja
upp raust sína opinberlega og syngja við hin ýmsu
tækifæri. Hefur hún alltaf vitað að hún hefði hæfileika
til að syngja? „Ég ákvað bara fyrst í fyrra að prófa
þetta en mig hefur lengi langað að kanna hvort ég
hefði hæfileika til að koma fram og syngja. Var á svona
„bucket“ listanum mínum. Ég fékk að prófa að mæta
á æfingu þegar verið var að setja saman verkefnið
Stelpurokk í Neskaupsstað og þeim leist bara svona
vel á mig að mér var boðið að vera með. Þetta hefur
svo undið upp á sig og núna er ég að fara að koma fram
á afmælistónleikunum hjá Fjarðaáli 26. ágúst næst-
komandi ásamt fleirum úr Stelpurokki.“ Þar mun Fjóla
flytja lög eftir Whitesnake og Led Zeppelin en Fjóla
er mikill rokkari og það leiðir spjallið að tattúunum
hennar sem eru áberandi á handleggjum hennar. Skyldu
þau einnig vera einhvers konar tjáningarform fyrir hana
líkt og hárliturinn? „Já, ég er mjög listræn og tattúin
mín hafa margvíslega merkingu fyrir mér. Í haust ætla
ég til dæmis að fá mér tattú sem verður samblanda
af mótörhjólahjálmi, akkeri og byssu og þau eru fyrir
pabba en hann lést í febrúar síðastliðnum. Þessir hlutir
eru allir táknrænir fyrir hvaða mann hann hafði að
geyma, sjómaður, veiðimaður og mótörhjólakappi.“

MIKIL ÁHRIF FRÁ PABBA

Föðurmissirinn var Fjólu erfiður en hann lést úr krabba-
meini og hún segist enn vera að vinna sig út úr þeirri

reynslu. Hún nefnir að Fjarðaál hafi reynst bæði henni
og bróður hennar, sem er starfsmaður á kranaverk-
staðinu, afar vel við þessar erfiðu aðstæður. Þau hafi
mætt miklum sveigjanleika á meðan tekist var á við
erfiðan tíma og þá nýtti Fjóla sér einnig Velferðarþjón-
ustu Fjarðaáls í kjölfarið og hrósar að auki mannauðs-
teyminu fyrir mikinn stuðning.

Það var fyrir tilstilli pabba hennar sem Fjóla fór á
byssuleyfisnámskeið árið 2007 en honum fannst mikil-
vægt að þau ættu sameiginlegt áhugamál. Fjóla segist
ekki vera mikill veiðimaður en hefur mjög gaman af því
að skjóta leirdúfur og í mark. Af öðrum áhugamálum
nefnir Fjóla listina sem sé henni nauðsynleg og hún er
dugleg að sinna. Undanfarið hefur Fjóla málað málverk
og einnig malar hún á hauskúpur sem breytast við það í
listaverk. Þegar Fjóla er spurð hvort hana hafi einhvern
tímann langað til að fara lengra með listina og gera
hana að atvinnu þá segist hún frekar vilja hafa hana
sem áhugamál. Hún segist ekki vilja fá leið á henni með
því að láta hana taka yfir líf sitt.

Fjóla segir að það besta við vinnuna hjá Fjarðaáli sé
fólkið sem hún vinnur með. Hún starfar á C-vaktinni í
kerskalanum og á þar góða vini. Hún segir að hópurinn
sé samheldinn og þess vegna verði vinnan enn
skemmtilegri fyrir vikið.

Fjóla kom fyrst fram á tónleikum í fyrra með Stelpu-
rokki og endurtekur leikinn á afmælistónleikum
Fjarðaáls 26. ágúst.

MANNAUÐS- RÁÐSTEFNA á Egilsstöðum 15. september

Í tilefni af tíu ára afmælinu mun Alcoa Fjarðaál standa
fyrir mannauðsráðstefnu í Valaskjálfi á Egilsstöðum,
föstudaginn 15. september. Fjallað verður um mannauðs-
stjórnun frá ýmsum hliðum. Fyrirlesarar koma víða að og
munu áreiðanlega hvetja til líflegra umræðna. Viðfangs-
efnin verða meðal annars gildi og dyggðir, þjálfun og
fræðsla, helgun, liðsvinna, endurgjöf, vinnustaðargrein-
ingar, styrkleikamiðuð stjórnun, straumlínustjórnun,
svefnæði, jákvæð sálfræði og hugleiðsla.

Sérfræðingar frá Gallup munu greina frá niðurstöðum
könnunar sem verið er að gera meðal stjórnenda fyrir-
tækja og stofnana á Austurlandi.

Ráðstefnan hefst kl. 9 og lýkur formlega kl. 16.
Ráðstefnugestir fá kaffiveitingar og hádegisverð.
Nánari upplýsingar koma síðar á www.alcoa.is og
í auglýsingum í austfirskum miðlum.

FJARÐAÁLSFJÖLSKYLDAN

STÆKKAR OG STÆKKAR

UNGA FÓLKID SEM STARFAR HJÁ FJARÐAÁLI ER DUGLEGT AÐ FJÖLGA SÉR LíKT OG VERA BER. Á FORSIÐU FJARÐAÁLSFRÉTTA AÐ ÞESSU SINNI MÁ SJÁ NOKKUR DÆMI UM SÍSTÆKKANDI FJARÐAÁLSFJÖLSKYLDUNA EN ÖLL PÖRIN EIGA ÞAÐ SAMEIGINLEGT AÐ ÞAU STARFA BÆÐI HJÁ FJARÐAÁLI OG EIGN- UÐUST NÝVERIÐ BARN. SUMIR VORU AÐ EIGNAST SÍN FYRSTU BÖRN Á MEÐAN AÐRIR VORU AÐ BÆTA VIÐ FJÖLSKYLD- UNA. Á FORSIÐUNA VANTAR EITT PARIÐ SEM RÆTT VAR VIÐ, ÞAU ÖNNU SIGRÚNU OG GUNNAR EN ÞAU VORU STÖDD HINU MEGIN Á LANDINU ÞEGAR MYNDATAKAN ÁTTI SÉR STAÐ. HÉR Á EFTIR FARA VIÐTÖL VIÐ FIMM UNGAR FJÖLSKYLDUR UM LÍFID OG TILVERUNA OG HVERNIG ÞAÐ ER AÐ VINNA HJÁ FJARÐAÁLI.

ER ÞAKKLÆTI EFST Í HUGA

Hjónin **Anna Sigrún Benediktsdóttir** og **Gunnar Lárus Karlsson** vinna bæði á C-vaktinni í steypuskála Fjarða- áls. Þau vöktu athygli nýverið þegar tekið var við þau viðtal í Morgunblaðinu þar sem þau sögðu frá ferlinu við að ættleiða tvíbura frá Tékklandi en börnin komu til þeirra í byrjun árs. Okkur hjá Fjarðaálsfréttum langaði að forvitnast meira um þessa lífsglöðu fjöl- skyldu sem hefur verið búsett á Reyðarfirði frá 2012. Anna Sigrún er upphaflega frá Fáskrúðsfirði, bjó þar

til níu ára aldurs en flutti þá til Ólafsfjarðar. Gunnar er aftur á móti frá Laugarvatni. Þau bjuggu saman í níu ár í Reykjavík áður en þau fluttu austur og Anna Sigrún segir að þau hafi reynt að flytja aftur til baka árið 2015 af því að planið var að stoppa bara stutt fyrir austan. En þegar suður var komið fundu þau strax að Reyðarfjörður var staðurinn fyrir þau og voru fljót að drífa sig aftur heim.

Brosmildu tvíburarnir Katrín Þóra og Óskar Þór.

Gunnar er búinn að vinna í álverinu frá 2012 og Anna Sigrún hóf störf þar í mars 2016. Þau segja bæði að þeim finnist vinnan skemmtileg og vinnufélagarnir enn skemmtilegri. En hvernig stóð á því að tvíburarnir þeirra, þau Óskar Þór og Katrín Þóra, komu inn í líf þeirra? „Þar sem við höfum ekki getað eignast börn náttúrulega þá ákváðum við að ef við ætluðum að eignast börn þá væri ættleiðing leiðin fyrir okkur. Við ákváðum að sækja um að ættleiða systkini frá Tékklandi og fengum samþykki til þess 20. apríl 2015 eftir að hafa verið í um eitt ár í umsóknarferlinu,” segir Anna Sigrún og Gunnar bætir við: „Við biðum svo í rétt tæp tvö ár og fengum símtal 1. febrúar um að búið væri að para okkur saman við tæplega tveggja ára tvíbura.“ „Já,” tekur Anna undir „og eftir það gerðist allt ansi hratt. 21. febrúar hittum við þau í fyrsta sinn, 24. febrúar fáum við þau alfarið í okkar hendur og 1. apríl rennum við loks í hlaðið fyrir utan heimilið okkar á Reyðarfirði sem fjögurra manna fjölskylda.“

Og hvernig tilfinning er það svo að vera orðin foreldr- ar? „Það er sennilega sami tilfinningarússlíbaninn og aðrir foreldrar fara í gegnum, þetta er dásamlegt og fallegt og erfitt og ljúandi og stórkostlegt og fyndið og svo framvegis,” segir Anna Sigrún hlæjandi. Þau hjónin eru mjög ánægð með hvað vinnustaðurinn þeirra brást vel við því að þau þyrftu bæði að fara úr vinnunni með skömmum fyrirvara og í fæðingarorlof. „Við vinnum á sömu vakt og fórum nánast fyrir- varalaust bæði í orlof í marga mánuði. Við fundum þó aldrei fyrir þeim vandræðum sem þetta örugglega olli hvað varðar afleysingu í staðinn fyrir okkur. Viðmótið sem við mættum einkenndist af skilningi og gleði. Fólk samgladdist okkur bara innilega og það skipti gríðarlegu máli að þurfa ekki að vera að hafa áhyggjur af vinnunni ofan á allt annað. Við erum afskaplega

þakklát fyrir það,” segir Anna Sigrún og Gunnar tekur undir þau orð.

Þeim Óskari Þór og Katrínu Þóru hefur gengið afar vel að aðlagast samfélaginu hér á landi og eru strax farin að tala mikið á íslensku. Anna Sigrún segir að þeim líði vel á Reyðarfirði og þyki orðið vænt um uppáhalds staðina sína sem eru andapollurinn, Búðará frá öllum mögulegum sjónarhornum og svo garðurinn við húsið þeirra. Börnin munu svo byrja á leikskóla í byrjun októ- ber en foreldrarnir vilja ná eins löngum tíma með þeim heima og hægt er.

En hvað hafa foreldarnir nýbökuðu um ættleiðingar- ferlið að segja, oft er talað um að það sé flókið og kostnaðarsamt? „Ferlið kostar, það er rétt,” segir Anna Sigrún. „En það er alveg langt frá því að vera óyfirstíganlegur kostnaður og er örugglega mun lægri en flestir halda. Hann felst aðallega í allskyns vott- orðum og þýðingum og svo auðvitað flugi, húsnæði og upphaldi úti í Tékklandi þegar að ferðalaginu stóra kemur. Sumir sem spyrja okkur virðast halda að ferlið sé bæði dýrara og flóknara en það er í raun og veru.“ Með því að tala opinskátt um sín mál vona þau Gunnar og Anna Sigrún að þau geti upplýst aðra um þennan möguleika til að eignast börn og kveða niður ákveðnar mýtur um ferlið.

Að lokum vilja hjónin nýta tækifærið og fá að þakka fyrir allar góðu kveðjurnar, hlýhuginn og velvildina sem þeim hefur verið sýnd undanfarið: „Við viljum þakka öllum sem aðstoðuðu okkur á einn eða annan hátt í aðdraganda Tékklandsferðarinnar. Þakka þeim sem mættu heim til okkar að vinna í húsinu, þeim sem komu til okkar með föt og gjafir handa börnunum, þeim sem fóru heim til okkar og þrifu allt hátt og lágt áður en við komum heim með börnin. Þakka þeim sem róuðu strekkjar taugar og gáfu góð ráð. Já, þakklæti er okkur efst í huga núna.“

Myndin var tekin þegar Anna Sigrún og Gunnar hittu börnin sín í fyrsta skipti.

ÁSTIN KVIKNAÐI Í KERSKÁLANUM

Þau Rósa Margrét Óladóttir og Daníel Gíslason eru bæði starfsmenn á D-vaktinni í kerskál Alcoa Fjarðaáls. Þau eiga saman soninn Pétur Freyr sem nú er eins árs og þá á Daníel fyrir dæturnar Hönnu Kristel 6 ára og Jönu Mist 7 ára. Þær búa hjá öllu jafna hjá móður sinni á Hellu en eru búnar að vera hjá Daníel og Rósu Margréti í sumarfríinu. Þau Rósa Margrét og Daníel segiast lifa afar hefðbundnu fjölskyldulífi og vera dugleg að reyna að finna sér eitthvað að gera saman. Þau fara reglulega í sund og hafa einnig sérstakt dálæti á útilegum. Þar er Hallormsstaður í miklu uppáhaldi. Daníel segir að þau séu örugglega eins og aðrir Íslendingar, þar sem afþreyingin ræðst mikið af því hvernig viðrar.

Daníel er ættaður frá Djúpavogi og Eyrarbakka á meðan Rósa Margrét er uppalin í Reykjavík en hefur búið á Reyðarfirði í tíu ár. Hún flutti austur með fjölskyldunni þegar þeim þótti tímabært að breyta til, fyrst bjuggu þau á Egilsstöðum en svo á Reyðarfirði og þar lauk hún sinni grunnskólagöngu. Daníel flutti til Egilsstaða árið 2012 og hóf störf í álverinu en flutti til Reyðarfjarðar árið 2014 og kynntist þá Rósu Margréti en það má segja að ástarblossinn hafi kviknað fyrir alvöru þegar hún fór einnig að vinna í álverinu árið 2015.

Fljótlega færði Rósa sig um vakt svo þau gætu unnið saman og verið í frlí á sama tíma. Þau eru bæði ánægð með Fjarðaál sem vinnustað og segja vel hugsað um starfsfólkið.

Daníel og Rósa segja að þau hafi fundið mikla breytingu þegar vaktakerfinu var breytt í átta tíma vaktir, sérstaklega með tilliti til fjölskyldulífsins. Vaktafríin nýtast mun betur núna en þau gerðu í gamla 12 tíma kerfinu. Daníel og Rósa sjá bæði fram á að mennta sig meira í framtíðinni. Daníel hefur til dæmis verið í stóriðjuskóla Fjarðaáls og langar að halda áfram í námi þegar honum er lokið. Þegar hann er inntur eftir því hvaða grein heilli hann mest þá segir hann að hann myndi langa til að læra verkfræði í framtíðinni en hann ætlar að einbeita sér að því að ljúka framhaldsskólanum fyrst. Rósa ætlar að fara í nám í haust og klára stúdentinn en hún ætlar að vinna eitthvað með líka.

Rósa Margrét segir tímann heima í fæðingarorlofinu hafa verið góðan og skemmtilegt að takast á við móðurhlutverkið. Hún hafi verið svo heppin að vinkonur hennar voru að eignast börn á sama tíma svo þær gátu haldið hópinn og verið duglegar að hittast. Hún byrjaði svo að taka eina og eina vakt þegar Pétur var nokkra mánaða gamall og fannst gott að geta komist í vinnuna af og til. Daníel segist ekki hafa tekið jafn langt fæðingarorlof og Rósa en segist vonast til að taka lengra ef að það kemur annað barn.

ALDREI SÉÐ EFTIR AÐ HAFI GIFT SIG EFTIR STUTT KYNNI

Ingimar Sigurðsson er vélvirki á kranaverkstæði Fjarðaáls og eiginkona hans, **Hrafna Hanna Elísa Herbertsdóttir**, er framleiðslustarfsmaður í kerskalanum. Þau eignuðust sitt annað barn í desember síðastliðnum, hana Ísold Emmu en fyrir áttu þau Óliver Leó sem er orðinn fimm ára. Hrafna Hanna ákvað að vera heima í fæðingarorlofi í eitt ár og Ingimar ætlar að skipta sínu fæðingarorlofi niður. Hann tók fyrsta hlutann þegar Ísold var nýfædd og ætlar að taka annan hluta í október þegar fjölskyldan fer í sína fyrstu utanlandsferð saman til Spánar og Kanaríeyja. Um verður að ræða stóra fjölskylduferð þar sem bæði systir Hröfnu Hönnu og fjölskylda hennar og mamma hennar og kærasti ætla með. Þau segjast vera mjög spennt fyrir komandi ferðalagi.

Fjölskyldan er búsett í Neskaupstað en Ingimar er fæddur þar og uppalinn. Hrafna Hanna er aftur á móti frá Teigarhorni í Berufirði en flutti til Norðfjarðar um áramótin 2010-11. Þau höfðu einu sinni hist í partýi nokkrum árum áður en náðu saman þegar Hrafna var bara nýflutt á Neskaupsstað og það má segja að hraði hafi einkennt samband þeirra æ síðan. Þau fluttu inn saman í mars 2011 og giftu sig nokkrum mánuðum seinna og dagsetninguna er þægilegt að muna, 11.11.11, en þá voru einmitt liðnir 11 mánuðir frá því að þau byrjuðu fyrst saman. Og þau voru ekkert að tvínóna við hlutina, níu mánuðum síðar fæddist þeim frumburðurinn Óliver Leó. En hvernig stóð á því að þetta gerðist allt svona hratt? „Þetta bara passaði og átti að vera svona,“ segir

Ingimar. Hrafna bætir við að sambandið hafi alltaf verið gott og gengið vel. „Svo lengi sem fólk talar saman þá er allt hægt. Auðvitað skiptast á skin og skúrir en ef tjáskiptin eru í lagi þá gengur vel og okkur líður frábærlega saman,“ segir hún glöð í bragði.

Hrafna Hanna stefnir á að koma aftur til vinnu í janúar þegar fæðingarorlofinu hennar lýkur og er síður en svo stressuð að byrja aftur að vinna. Hún segist bara hlakka til enda eigi þau gott bakland sem getur aðstoðað þau með börnin þegar á þarf að halda. „Systir mín er nýlega flutt í bæinn og svo eru mamma Ingimars og systir búsettir í Neskaupstað líka svo við eigum marga góða að.“ Ingimar bætir við að svo sé bara svo mikið tillit tekið til aðstæðna fólks á vinnustaðnum og að þau upplifi vinnustaðinn sem mjög fjölskylduvænan.

Helstu áhugamál fjölskyldunnar eru útivera og ferðalög. Þau eru dugleg að fara saman í fjallgöngur og Ingimar segir að það sé ótrúlega gaman að ferðast og upplífa nýja hluti saman sem fjölskylda. Þau keyptu sér fellihýsi í fyrra til að geta ferðast meira innanlands en seldu það svo aftur núna til að setja andvirðið upp í utanlandsferðina sem stendur fyrir dyrum. En þeim finnst ekki ólíklegt að þau eigi eftir að kaupa sér fellihýsi aftur síðar þar sem þau „langar mikið að vera útilegufólk“ eins og Hrafna Hanna orðar það. Og einmitt þegar við ljúkum spjallinu við fjölskylduna þá eru þau að skjótask af stað til að eyða helginni í bústað á Akureyri.

NÓG AÐ GERA MEÐ TVÖ LÍTIL BÖRN Á HEIMILINU

Þau **Aðalsteinn Ólafsson** starfsmaður viðhaldsvaktar Fjarðaáls og **Katrín Jóhannsdóttir** starfsmaður í skautsmiðjunni sitja ekki iðjulaus enda með tvö ung börn á heimilinu að Hjallavegi á Reyðarfirði. Ísarr Leví fæddist árið 2014 og svo bættist systir hans við fyrr á þessu ári, hún Lea Hrafney. Þá á Aðalsteinn tvo drengi úr fyrra sambandi, þá Maron Fannar, 14 ára og Nóel Darra, 11 ára sem eru duglegir að aðstoða með þessi litlu systkini sín. Katrín segir að heimilislífið gangi vel en vissulega sé mikið að gera þegar börnin eru svona ung. Hún segir að það þurfi að halda vel á spöðunum svo ekki sé búið að setja allt á hvolf á örstuttri stundu. Katrín er sem stendur heima í fæðingarorlofi með sex mánaða dóttur sína sem hún lýsir sem afar ákveðinni ungrri dömu en það persónueinkenni kom snemma í ljós. Þegar spurt er frá hvoru foreldri þessi ákveðni komi þá játar Katrín hlējandi að það sé líklega frá sér komið. Þá lýsir hún syninum sem orkumiklum, skemmtilegum og fyndnum.

Aðalsteini og Katrínu finnst gaman að eyða tímanum með fjölskyldunni og eru dugleg að stunda útivist öll

saman og svo finnst þeim gaman að fara til útlanda og kynnast þannig nýjum og spennandi hlutum. Katrín segir frá því að í fyrra hafi þau farið með öll börnin til Almeríu á Spáni og svo núna í sumar fóru þau með tvö yngri börnin til Tenerife og fannst þeim það öllum æðislegt.

Aðalsteinn er frá Borgarfirði eystri en er búinn að búa á Reyðarfirði í 15 ár. Katrín er frá Eskifirði og sá aldrei fyrir sér að hún myndi flytja yfir á Reyðarfjörð. Hún sér þó ekki eftir því og segir að sér líði mjög vel. Þau búa á besta stað í bænum með bæði grunnskólann og leikskólann rétt handan við hornið. En hvernig gengur þeim Aðalsteini og Katrínu að samræma vinnuna og fjölskyldulífið? Katrín segir að þetta sé mjög þægilegt eins og er, af því að hún er í fæðingarorlofi og nýja vaktakerfið geri það að verkum að þau geta eytt mun meiri tíma saman en þegar 12 tíma kerfið var við lýði. Katrín stefnir á að koma aftur til vinnu inn á vaktir þegar fæðingarorlofið er búið en viðurkennir að það verði smá þúsluspil með börnin. Hún segir þó að kosturinn við þetta fyrirtæki sé sveigjanleikinn og að það sé ávallt reynt að koma til móts við fólk svo það sé hægt að láta það ganga upp að koma aftur á vaktirnar. Aðalsteinn nefnir einnig að atvinnuöryggið sé mikið, svo fremi sem fólk standi sig í vinnunni, þar sem fyrirtækið er ekki á leiðinni neitt í burtu.

En hvað er á döfinni hjá fjölskyldunni?: „Helsta verkefnið fram undan er að klára að gera upp húsið sem við keyptum nýverið en framkvæmdir við það voru reyndar langt komnar þegar við tókum við því,“ segir Aðalsteinn. Enn eru þó nokkur verkefni eftir úti við og Aðalsteinn er upptekinn við þau þessa dagana. Katrín segist aðstoða eins og hún geti en segir að sinn tími fari að mestu í að hlaupa á eftir börnunum.

Fjölskyldunni finnst gaman að upplifa nýja hluti á framandi slóðum.

NÝGIFT MEÐ SITT FYRSTA BARN

Nýbökuðu hjónin **Rósa Dóra Sigurðardóttir** og **Bergvin Stefánsson** eignuðust sitt fyrsta barn, Heiðrós Heklu, á jóladag 2016 og segja það hafa verið skemmtilega lífsreynslu. Rósa Dóra var sett 27. desember og átti frekar von á að barnið kæmi jafnvel ekki fyrr en á nýju ári en að það kæmi tveimur dögum fyrr. Rósa Dóra er frá Neskaupstað og þau voru komin þangað til að eyða jólnum með fjölskyldu hennar og því var stutt að fara á spítalann til að eiga. Fjölskyldan er annars búsett á Egilsstöðum þar sem þau keyptu sér hús fyrir tveimur árum og njóta þess að koma sér þar vel fyrir og rækta jarðaber í garðinum. Rósa og Bergvin vinna bæði hjá Fjarðaáli, hann á hleifasteypuvélinni í steypuskálanum og Rósa Dóra í kerskálanum. En hvernig skyldi það vera að eignast sitt fyrsta barn, finna þau fyrir mikilli breytingu á lífi sínu? „Já vissulega gerir maður það,“ segir Bergvin. „Maður er uppteknari og kemst ekki eins mikið frá en það er samt mjög skemmtilegt.“ Rósa tekur undir með Bergvini og segir þetta vera mjög skemmtilegt enda sé Heiðrós afar brosmilt og kátt barn. Hún heldur þeim þó uppteknum enda er hún orkumikil og vill alltaf vera að brasa eitthvað, segja þau. Aðspurð hvort þau áformi að bæta fleirum í hópinn segir hún sem semingi: „Já, alla vega einu.“ Þá er

Bergvin fljótur að grípa inn í og segir: „Já, eða kannski tveimur!“ Greinilegt að þetta er mál sem á eftir að semja betur um.

Rósa og Bergvin byrjuðu á því að taka fæðingarorlof saman í einn mánuð og svo fór Bergvin aftur að vinna en Rósa verður samtals ár í orlofi. Hún segir að sig langi til þess að snúa aftur til vinnu hjá Fjarðaáli að því loknu en það kallar þá á nokkurt þúsluspil þar sem þau hafa fram að þessu unnið bæði á sömu vaktinni en gætu það þá ekki lengur. Rósa segir að þetta sé bara í skoðun en er bjartsýn á að finna lausn sem gangi upp fyrir þau. Hún segir enn fremur að það sé mun fýsilegra að snúa aftur á vaktir núna eftir að vaktakerfinu var breytt úr 12 tímum í 8 tíma. Bergvin bendir á að nýja vaktakerfið henti bara barnafólki almennt mun betur enda verði viðvera heima við mun meiri og tíminn heima nýtist betur.

Foreldrar Bergvins eru sauðfjárbændur í Hnefilsdal á Jökuldal og finnst fjölskyldunni gaman að skjófast þangað þegar þau geta og anda að sér sveitaloftinu. Þau giftu sig einmitt á þessum heimaslóðum Bergvins þann 29. júlí síðastliðinn og var þá um sannkallað sveitabréðkaup að ræða. Athöfnin fór fram utandyra og þau létu það ekki stoppa sig þótt rigninginn félli niður á þau og gestina. Enda var fólk fljótt að þorna þegar komið var inn í veislusalinn en hann var heldur sérstakur. Veislan fór fram í hlöðunni í Hnefilsdal sem var búið að umbreyta í dýrindis veislusal og lýsa upp með kertum og seríum. Þau Rósa og Bergvin segja daginn hafa verið ógleymanlegan og síðustu veislugestir fóru ekki að sofa fyrr en snemma næsta morgun. Fram undan er svo brúðkaupsferð ásamt góðum vinum til Rómar en Heiðrós Hekla þarf að bíða hana af sér í góðu yfirlæti hjá ömmunni og afanum í sveitinni góðu.

Gamli Volvo var notaður sem brúðarbill og passaði vel við sveitapema brúðkaupsins.

Magnús Þór Ásmundsson for-
stjóri Fjarðaáls,
Guðný Björg
Hauksdóttir fram-
kvæmdastjóri
mannauðsmála og
Þorsteinn Víglunds-
son félags- og jafn-
réttismálaráðherra

ALCOA FJARÐAÁL VOTTAÐ SAMKVÆMT JAFNLAUNASTAÐLI

ALCOA FJARÐAÁL HEFUR HLOTIÐ JAFN-
LAUNAVOTTUN SAMKVÆMT STAÐLI
IST 85:2012. STAÐALLINN ER UNNINN AF
HÓPI ÍSLENSKRA SÉRFRÆÐINGA MEÐ ÞAÐ
AÐ MARKMIÐI AÐ FRAMFYLGJA LÖGUM
NR. 10/2008 UM JAFNA STÖÐU OG JAFNAN
RÉTT KVENNA OG KARLA.

Í lögnum er skýrt kveðið á um að konum og körlum
sem starfa hjá sama atvinnurekanda skulu greidd
jöfn laun og skulu þau njóta sömu kjara fyrir sömu eða
jafnverðmæt störf.

Fjarðaál er fyrsta stórfyrirtækið sem hlýtur vottun á
jafnlaunastaðli velferðarráðuneytisins og af því tilefni
heimsótti félags- og jafnréttismálaráðherra, Þorsteinn
Víglundsson, fyrirtækið og veitti því viðurkenningu
á vottuninni. Hann lét þau orð falla að það væri til
fyrirmyndar að sjá hvernig Fjarðaál setur jafnréttis-
mál á oddinn og tekur þátt í að brjóta á bak aftur
staðalímyndir á vinnumarkaði.

Alcoa Fjarðaál er eitt stærsta iðnfyrirtæki landsins
með 550 starfsmenn og um 350 verktaka. Hlutfall
kvenna er 25% sem er það hæsta sem þekkist innan
álvera Alcoa. Guðný Björg Hauksdóttir framkvæmda-
stjóri mannauðsmála sagði á fundinum með félags- og

jafnréttismálaráðherra að hjá Fjarðaáli sé litið á
innleiðingu jafnlaunavottunar sömu augum og inn-
leiðingu annarra gæða- og stjórnkerfa sem stuðla að
því að gera vinnustaðinn betri og eftirsóknarverðari.
Jafnlaunavottun er staðfesting á því að hjá fyrirtækinu
er til staðar starfaflokkun þar sem störf hafa verið
verðmetin út frá mikilvægum þáttum.

Guðný sagði einnig: „Það hlýtur að vera traustvekjandi
fyrir starfsfólk að fá staðfestingu á því að launaákværð-
anir eru ekki handahófskenndar heldur ígrundaðar og
rekjanlegar og launakerfið sannreynt með þátttöku í
kjarakönnun. Úttektir á jafnlaunastaðlinum munu fara
reglulega fram ásamt launagreiningu og úrbætur eru
gerðar greinist frávik frá staðli, líkt og í öðrum úttekt-
um sem gerðar eru hjá fyrirtækinu.“

Magnús Þór Ásmundsson forstjóri Fjarðaáls sagði í
lok fundarins að það væri hluti af samfélagsábyrgð
fyrirtækisins að sinna jafnréttismálum með mark-
vissum hætti. Hann taldi það jafnframt vera ávinning
fyrir fyrirtækið að fá til starfa breiðan hóp starfsfólks,
konur jafnt sem karla, og að við núverandi aðstæður á
vinnumarkaði gæti það gefið fyrirtækinu samkeppnis-
forskot. Unnið er samkvæmt jafnréttisáætlun og meðal
annars hafa breytingar á vaktakerfi fyrirtækisins miðað
að því að höfða til fleiri kvenna. Einnig sagði Magnús:
„Það er trú fyrirtækisins að vottun á jafnlaunastaðli
muni hafa jákvæð áhrif á vinnustaðinn, byggja upp
frekara traust starfsmanna og auka helgun þeirra.“

SPJALLAÐ VIÐ STARFSFÓLK

SMÁRI KRISTINSSON

Smári Kristinnsson er framkvæmdastjóri
álframleiðslu og staðgengill forstjóra Alcoa
Fjarðaáls. Hann er einn þeirra fjölmörgu
starfsmanna Fjarðaáls sem hafa unnið hjá
fyrirtækinu frá upphafi reksturs þess.

Smári er Akureyringur og flutti þaðan austur
á Fljótsdalshérað með fjölskyldunni í byrjun
árs 2007. Smári hóf störf í ársbyrjun 2006
og tók þátt í því skemmtilega verkefni að
undirbúa ræsingu verksmiðjunnar. Smári
segist hafa fengið mörg tækifæri til þjálfunar
og starfsþróunar innan fyrirtækisins, fyrst
sem ferliseigandi, síðan framkvæmdastjóri
málmvinnslu og nú sem framkvæmdastjóri
álframleiðslu.

Bríet útskrifaðist sem rafvirki árið 2012 og
byrjaði strax í framhaldi af því sem nemi í
rafvirkjun hjá Kjartani Sigurgeirssyni. „Hann
var besti meistari sem hægt er að hugsa sér.
Ég lauk svo sveinsprófinu 2013 og flutti til
Reykjavíkur en kom svo aftur 2014 og hef
verið með strákunum í rafveitunni síðan 2015.“

Hún hefur mikinn áhuga á því að læra og
fræðast meira um þann búnað sem notast
er við á svæðinu til að bæta reksturinn og ná
fram hagræðingu og betri afköstum. „Eftir að
ég byrjaði í rafveitunni hef ég stöðugt fengið
stærri og ábyrgðarmeiri verkefni sem ég er
mjög stolt af. Ég hef mikinn áhuga á að læra
sem mest á búnaðinn sem við höfum hér á
svæðinu og hafa öll tækifæri verið nýtt til
kennslu og mér finnst ég stöðugt vera að læra
eithvað nýtt. Fyrir utan öll tækifærin sem
ég fæ innan vinnustaðarins er ég einnig að
læra rafiðnifræði í fjarnámi frá Háskólanum í
Reykjavík á styrk frá Alcoa Fjarðaáli, sem ég
er gríðarlega þakklát fyrir.“

EYGLÓ JÓHANNESDÓTTIR

Eygló Jóhannesdóttir er starfsmaður í
umhverfis-, heilsu- og öryggisteymi Alcoa
Fjarðaáls og hefur þar umsjón með verktök-
um álversins. „Í því starfi held ég utan um
öryggismál allra verktaka sem vinna innan
lóðar Fjarðaáls og samskipti við verktaka-
fyrirtækin.“

Eygló er Eyfirðingur í húð og hár og bjó lengst
af á Akureyri en flutti austur árið 2007.
Hvernig kom það til að hún flutti til að vinna
hjá Fjarðaáli? „Ég sat andvaka eina nóttina
fyrir framan tölvuna og rakst á atvinnu-
auglýsingu frá Alcoa Fjarðaáli og hugsaði
með mér að þetta væri tækifærið til að fá þá
tilbreytingu í líf mitt sem ég var búin að vera
að horfa eftir í langan tíma. Tveimur vikum
síðar fór ég í atvinnuviðtal og fékk starf í
framleiðslunni og hóf störf í steypuskálanum
um haustið. Fyrir mér var þetta svakalegt
ævintýri og ég fór langt út fyrir minn þæginda-
ramma þar sem ég þekkti engan hér fyrir
austan og vissi ekkert út í hvað ég var að fara.
En það hefur aldeilis ræst úr dvölinni.“

„Ég hrekk stundum við þegar ég hugsa um að
ég sé búin að vinna hér í tíu ár, tíminn hefur
flogið. Það skemmtilega við að vinna hjá svona
stóru fyrirtæki eru tækifærin sem ég hef
fengið og hafa hjálpað mér að þróast í starfi.“
segir Eygló. Henni finnst gaman að vinna hjá
alþjóðlegu fyrirtæki því þá gefst henni kostur
á að kynna fólki frá hinum ýmsu löndum,
aðlagast mismunandi menningarheimum og
læra um þá. „Fjölbreytnin er endalaus og þar af
leiðandi er hver dagur áhugaverður.“

Eygló segir að nálægðin við náttúruna,
endalaus tækifæri á útiveru og gönguleiðum
sé mikill kostur við það að búa á Austurlandi.
„Ég kann afskaplega vel við rólegheitin
hér og nýt þess að verja miklum tíma með
fjölskyldunni.“

SKAUTSMIÐJAN MEIRA HEILLANDI EN TRILLULÍFIÐ

SNORRI AÐALSTEINSSON, LEIÐTOGI Í
SKAUTSMIÐJU FAGNAÐI TÍU ÁRA STARFS-
AFMÆLI Í MARS 2017. FYRSTA KERIÐ VAR
GANGSETT MÁNUÐI EFTIR AÐ HANN HÓF
STÖRF OG HANN HEFUR ÞVÍ STIGIÐ ÓTAL
SPOR MEÐ FJARÐAÁLI ÞENNAN ÁRATUG.

Af því tilefni langaði okkur að heyra hvað hann hefur upplifað á þessum tíma, hvaðan hann kemur og hvernig það er að deila hjartanu milli margra staða á Austurlandi.

Víkjum fyrst að starfi Snorra sem leiðtoga. Fjarðaál kaus frá upphafi að nota ekki orðið verkstjóri vegna þeirrar stéttaskiptingar sem orðið ber með sér. Þar sem unnið er í teyrum hjá fyrirtækinu kallast sá sem leiðir hvert teymi leiðtogi. „Ég var ráðinn inn sem leiðtogi og nú er ég einn eftir af þeim sem voru ráðnir hér inn sem leiðtogar í upphafi, ég hef ekki náð að þroskast upp úr starfinu ennþá!“ segir Snorri og hlær. Honum finnst þessi tími hafa liðið mjög hratt og þetta hafi verið skemmtilegt tímabil. „Það er ánægjulegt að vera á vinnustað þar sem maður vaknar á morgnana og hlakkar til að mæta í vinnuna. Það eru forréttindi.“

ESKIFIRÐINGUR MEÐ ÁSTINA Á HORNAFIRÐI
Áður en Snorri réði sig til Fjarðaáls var hann búinn að reka smábát í sextán ár. „Ég var í rauninni kominn alveg út að enda þar. Fólk sér alltaf einhverja rómantík í því að vera trillukarl, svona frjáls, en þetta var ekkert nema þrældómur og vinna. Ég var hættur að vera spenntur yfir aflanum, maður fékk kannski ekki neitt og það skipti engu máli, það bættist upp seinna. Stundum var maður með fullan bát.“

Snorri segist vera búinn að loka þessum kafla í lífi sínu. „Meira að segja þegar strandveiðarnar byrjuðu og maður hafði tækifæri til þess að fara inn í þetta aftur, það heillaði mig ekki. Ég á mjög góðar minningar frá þessum tíma og það er bara gott. Núna er ég að vinna á allt öðrum stað.“

Báturinn var gerður út frá Hornafirði og Snorri vísar enn til Hornafjarðar sem „heima“ þótt hann sé fæddur og uppalinn í Jökuldal og eigi lögheimili á Eskafirði. Þar keypti hann hús fyrir átta árum síðan sem hann er

búinn að gera upp. „Ég er þar í vinnulotunum og mér líður afskaplega vel þar en inn á milli fer ég heim til Hornafjarðar.“

Hvernig gengur honum að samtvinnu lífið á Eskafirði og á Hornafirði, og keyra þar á milli? „Það hefur gengið vel. Nú er ég búinn að keyra þennan spotta meira og minna í tíu ár. Eitt sem ég setti mér sem reglu strax í upphafi var að fara alltaf tímanlega af stað og þurfa aldrei að flýta mér. Það er svo hættulegt, þegar þú ert farinn að flýta þér og kominn í tímaleysi. Ef það kemur eitthvað upp á, ef ég þarf að stoppa, ef ég þarf að hjálpa einhverjum, þá er ég ekkert að stressast upp. Þetta eru ákaflega verðmætar stundir þar sem maður er einn með sjálfum sér og getur verið nokkuð djúpt þenkjandi. Líka, í fyrra starfi, þá byrjaði ég aldrei vinnudaginn án þess að vera á ferðinni einn til þrjá klukkutíma, til að sigla á miðin og kannski upp í fimm klukkutíma heim. Þannig að það trufar mig ekkert þó ég þurfi að gera þetta tvisvar í viku eða svo.“

Snorri var kvæntur á Hornafirði í yfir tuttugu ár. „Við skildum fyrir þremur árum síðan. Það er nú verið að brigsla mér um það að ég sé ekki mjög vel gefinn að hafa svo náð í aðra konu á Hornafirði og halda áfram að keyra á milli. Ég átti að færa kvonfangið eitthvað nær!“ segir Snorri hlæjandi. Þar sem Erna Ragnhildur Gísladóttir, núverandi maki, er bóndi má segja að búskapurinn hafi komið aftur inn í líf hans, frá því hann ólst upp á Vaðbrekku á Jökuldal. Er hann að rifja upp gamla sveitapiltataka? „Já, og ég hef bara mjög gaman af því að taka þátt í þessu með henni, það er sauðburður, heyskapur og ýmislegt. Sveitabærinn heitir Svínafell, mjög fallegur bær, skammt frá Höfn. Bæjarstæðið er nánast inn á milli jökla.“

EIGNAÐIST BARN OG BARNABÖRN
Á SVIPUÐUM TÍMA
Snorri og kona hans eiga einn dreng saman sem er orðinn tveggja ára gamall. Þau gáfu honum nafnið Gísli Hrafnkell Valagils. „Það er tilkomið af því að þegar við

Snorri Aðalsteinsson er búinn að vera leiðtogi í skautsmiðjunni í rúm 10 ár.

nafnabókinni, við rákumst á þetta nafn sem samþykkt íslenskt millinafn. Við höfum bæði tengingu við nafnið, þar sem í Hrafnkelsdal er gil sem er kallað Valagil og rétt hjá bænum hennar er líka Valagil.“

Þannig vildi til að börn Snorra frá fyrra hjónabandi eignuðust börn á svipuðum tíma og hann. Tvær sonardætur fæddust í Noregi sitt hvoru megin við fæðingu Gísla Hrafnkels og einnig eignaðist hann dótturdóttur á Íslandi fyrr á þessu ári. „Þegar maður eignast barn á gamals aldri, þá lærir maður að meta lífið upp á nýtt. Ef þú ert í einhverju lífsgæðakapphlaupi að þú þurfir að eignast svona mikið, að þú þurfir að vera út um allt og sjá allt og gera allt, þá missirðu af svo miklu. Mín lífsgæði felast í því að eyða tíma með þessum dreng og sofna með honum eftir hádegið eða eitthvað og njóta þess að vera í núvítund. Ég myndi ekki vilja hafa það öðruvísi. Barneign var kannski ekki í kortunum hjá okkur en örlögin grípa stundum í taumana.“

FRÁ EINVERU Í 900 MANNA VINNUSTAÐ
Voru ekki mikil viðbrigði að hætta að vera einn á trillunni úti á sjó og koma á svona stóran vinnustað með alls konar fólki? „Það var eitt sem ég þurfti að læra vegna þess að það gerðist ekkert á trillunni nema

Yngsta barn Snorra, sonurinn Gísli Hrafnkell Valagils með Kóngsa vini sínum.

ég gerði það sjálfur. Ég þurfti að læra að treysta fólki til þess að gera hluti og það var rosalega erfitt fyrst þar sem ég var alltaf að skipta mér af. Svo lærði ég að hemja það og núna er ég orðinn hæfilega latur. Treysti öllum og reyni að dreifa ábyrgðinni eins og hægt er. Mér finnst að það eigi að treysta starfsfólki þannig að það meti aðstæður og taki ákvarðanir. Fólk lærir að vera traustsins vert.“

Af framleiðsluferlunum þremur hjá Fjarðaáli er skautsmiðjan það minnsta en kerskáli og steypuskáli eru með fleiri starfsmenn. Því hefur skautsmiðjan oft verið fengin til þess að prófa nýja hluti og má þá nefna átta tíma vaktakerfið sem var „prufukeyr“ þar. Það sama er að segja um hlutverkastýrð teymi sem felast í því að starfsfólk fær tækifæri til að axla ábyrgð og hefur það leitt til meiri starfsánægju og minna álags. Snorri kveður það stundum vera auðvelt að innleiða breytingu á pappírnum en það geti tekið óratíma að breyta menningunni.

Þegar viðtalið var tekið var hásumar og álverið fer í aðeins annan takt þar sem vanir starfsmenn fara í sumarfrí og ungt sumarvinnufólk kemur inn. Hvernig finnst Snorra hafa gengið með sumarvinnufólkið? „Mjög vel. Við vorum bara mjög heppin. Maður segir þetta á hverju sumri en við erum heppin. Mér finnst helgunin vera meiri núna heldur en oft hefur verið. Þau eru dugleg, þau leggja sig fram.“ Snorri bendir á að margir nemendur komi sumar eftir sumar og sækist eftir því að koma aftur. Þá geta þau einnig komist í íhlaupavinnu á meðan á skólanum stendur, það er að koma inn og taka eina vakt hér og þar. „Við viljum bara ættleiða þessa krakka á meðan þau eru í skóla og halda þeim hjá okkur, það er beggja hagur. Þau vinna hjá okkur á þessum tímum eins og jólum og páskum þegar fastafólkið vill fá frí.“

VILL BRJÓTA NIÐUR VEGGI MILLI YFIRMANNA OG STARFSMANNA

Í skautsmiðjunni eru bara tveir leiðtogar, Snorri og Margrét Linda Erlingsdóttir. „Það eru forréttindi að vinna með manneskju eins og Möggu sem er ofur skipulögð og bætir ýmislegt upp hjá mér. Við fórum í það að brjóta pínulítið niður veggina á milli leiðtoga og teymis. Þá er þetta þannig að þegar við erum í vinnunni erum við í stakk búin til þess að veita öllum jafngóða þjónustu, sama hvaða vöktum þeir sinna.“

Vegna vaktakerfisins eru Snorri og Margrét Linda sjaldan bæði á staðnum. Þau unnu saman tvo daga í mánuði en framkvæmdastjóri vildi fjölga þeim, svo nú eru dagarnir fjórir. „Í sambandi við mannauðsmálin þá vinnum við algerlega sem einn maður. Við gefum ekki misvísandi skilaboð. Ekki eins og þegar mamma segir eitt og pabbi annað. Það er mjög mikilvægt þegar við erum tveir einstaklingar að vinna með fimm teymi að þarna sé góð samvinna og skemmtilegur starfsandi. Best er að styttu boðleiðir og fækka milliliðum.“

Snorri hefur greinilega þroskast vel frá því að vilja gera allt sjálfur. Aðspurður að því hvað honum finnst skemmtilegast við starfið segir hann: „Bara sam-skiptin, og áskoranir í sambandi við mannauðsmál og rekstur búnaðar. Það er áskorun á hverjum degi og maður fær ákveðið svigrúm til þess að vinna í þróun búnaðar til hins betra og þetta er allt skemmtilegt.“

Hefur honum aldrei leiðst á þessum tíu árum, fengið nóg? „Nei, og ég á nóg inni enn. Ég er bara svo þakklátur fyrir að hafa í rauninni komist þessa leið, komist inn í þetta fyrirtæki og fengið þetta tækifæri, að taka þátt í að koma þessu af stað og byggja upp fyrirtækið,“ segir Snorri að lokum.

Snorri, fremstur fyrir miðju, ásamt samstarfsmönnum á góðri stundu.

SPJALLAÐ VIÐ SUMARSTARFSFÓLK HJÁ ALCOA FJARÐAÁLI

EYSTEINN BJARNI ÆVARSSON

er að vinna í fyrsta sinn hjá álverinu. Hann starfar í kerskálunum. Eysteinn kemur frá Egilsstöðum en hefur verið í námi fyrir sunnan ásamt því að spila körfuknattleik með úrvals-deildarliði Stjörnnunnar í Garðabæ. Hann segir að sumarstarfsmenn fái góða þjálfun og fræðslu áður en starfið hefst og séu því vel undirbúnir og því hafi fátt komið honum á óvart. Hann segir að það sé gott að vinna í álverinu og getur vel hugsað sér að koma aftur næsta sumar.

BJÖRN ÓLAFUR ÚLFSSON

kemur frá Hveragerði og er að starfa hjá Alcoa Fjarðaáli í fyrsta skipti í sumar. Hann flutti austur fyrir um tveimur árum síðan en þá langaði hann að koma austur og skoða sig um. Björn er ánægður á Austurlandi og hefur sótt um framtíðarstarf hjá Alcoa Fjarðaáli. Björn segir að það hafi verið lærdómsríkt að vinna hjá álverinu í sumar og segir að það sé mjög vel haldið á fræðslumálum. „Það er engum hent í djúpu laugina hér og allir fá nægan tíma til þess að átta sig á hlutunum.“

ERNA HÖRN DAVÍÐSDÓTTIR

hefur starfað í steypuskála Alcoa Fjarðaáls í sumar. Erna lauk við stúdentsnám frá Menntaskólanum við Sund sl. vetur og stefnir á förðunarnám næsta vetur. Þetta er í annað sinn sem Erna starfar hjá Alcoa yfir sumartímann og segist hún hafa lært margt nýtt á því að starfa í álveri s.s. stjórnun vinnuvéla og öryggismál. Aðspurð segir hún að það sé fínt að vinna í álverinu, fjölbreytt verkefni og skemmtilegt starfsfólk.

RANNVEIG JÚLÍA SIGURPÁLSDÓTTIR

er að vinna sem sumarstarfsmaður í skaut-smiðju Alcoa Fjarðaáls. Þetta er fyrsta sumar Rannveigar hjá álverinu en hún var í söngnámi sl. vetur og ætlar að læra næringarfræði í Háskóla Íslands eftir sumarið. Hún kemur frá Neskaupstað og þekkir því marga sem vinna hjá álverinu og höfðu gefið vinnustaðnum góð meðmæli sem varð til þess að hún sótti um sumarstarf. Rannveigu finnst það hafa verið mjög lærdómsríkt að starfa hjá Alcoa í sumar og stefnir á að sækja aftur um starf um jólin og næsta sumar.

SAGA FJARÐAÁLS Í MÁLI OG MYNDUM

01
Samningar um álver á Reyðarfirði voru undirritaðir 15. mars 2003 og fyrsta skóflustungan var tekin 8. júlí 2004. Smíði álversins tók 40 mánuði.

02
Verktakafyrirtækið Bechtel tók að sér að hanna og smíða álverið. Þegar mest var unnu um 2.400 manns við smíðina á álverslóðinni. Öryggi var haft í fyrirrúmi og ekkert alvarlegt slys varð á byggingartímanum.

03
Stórar einingar í álverið voru fluttar til landsins með sérhönnuðum skipum. Hérna eru einingar í þurrhreinisvirki kerskálanna komnar í Mjóeyrarhöfn.

04
Byrjað var að steypa leiðara á bakskaut í skaut-smíðjunni 17. júní 2006. Í hverju rafgreiningarkeri eru 20 bakskaut og fjórir leiðarar eru á hverju bakskauti.

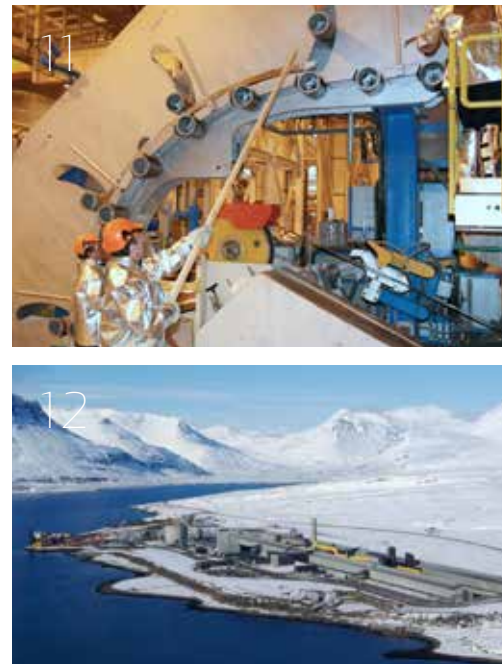
05
Árið 2006 komu í hverjum mánuði stórir hópar nýliða til starfa hjá Fjarðaáli. Fyrstu þrjár vikurnar fengu nýliðarnir almenna þjálfun og fræðslu.

06
Þann 31. mars 2007 var formleg opunarhátíð í álverinu. Geir H. Haarde forsætisráðherra og Valgerður Sverrisdóttir iðnaðarráðherra klipptu á borða í kerskálunum, ásamt starfsmönnum Fjarðaáls.

07
Laugardaginn 12. apríl 2007 var byrjað að gangsetja fyrsta rafgreiningarkerið B021. Bræða þurfti upp storknað raflausnarefni og því fylgdu töluverð átök.

08
Kerin byrjuðu strax að framleiða ál og miðvikudaginn 16. apríl voru fyrstu álhleifarnir steypdir „handvirkir“ á gólfi kerskálans. Hleifasteypuvélin fór ekki að taka við málmni fyrr en 23. júlí 2007.

09
Alcoa Fjarðaál bauð íbúum Austurlands á opunarhátíð á Reyðarfirði 9. júní 2007. Fjöldi manns naut lífsins í einstakri veðurbliðu.

10
Fyrstu T-barrarnir komu út úr lárétu steypuvélinni (HDC) 25. október 2007. Framleiðsla melmisstanga hófst ekki fyrr en í mars 2009.

11
Hér er fyrsta stöngin að koma úr steypuhjóli víravélinnar. Fyrsta vírarúllan var framleidd 21. febrúar 2008.

12
Einar Ben Þorsteinsson, starfsmaður Fjarðaáls, tók þessa loftmynd af álverinu daginn sem síðasta rafgreiningarkerið var gangsett, 9. apríl 2008.

13
Öryggi er alltaf númer eitt hjá Fjarðaáli. Í júní 2010 fögnuðu starfsmenn aðalverkstæðis, rafveitu og ástandsgreiningar þremur árum eða 200.000 vinnustundum án slysa.

14
Kerskalastarfsmaðurinn Elías Jónsson tók fyrstu skóflustunguna að kersmiðju Fjarðaáls 3. nóvember 2010.

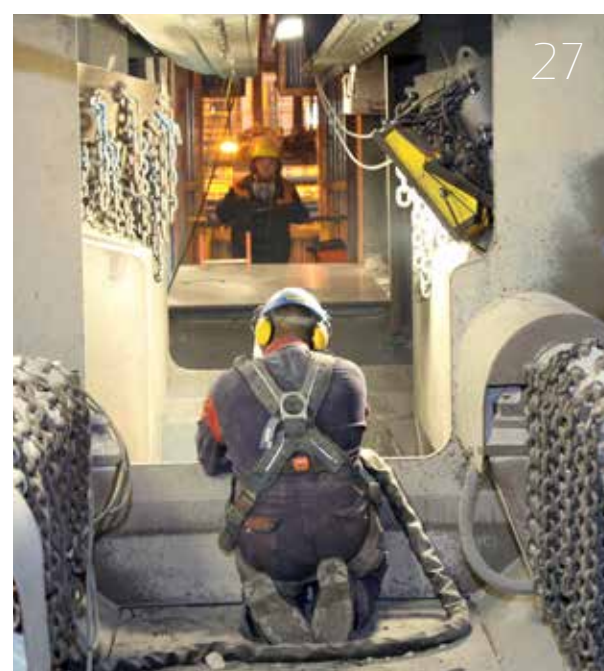
15
Laugardaginn 18. desember 2010 kviknaði í einum af fimm afriðlum Fjarðaáls. Mestu skipti að enginn slasaðist en innan áliðnaðarins þykir það mikið afrek að tekist hafi að halda kerlinunni gangandi.

16
Tjónið af völdum brunans var engu að síður mjög mikið og skerða þurfti álframleiðslu árið 2011. Til þess að koma nýjum reglunarspenni á sinn stað var risavaxinn beltakrani fluttur sérstaklega til landsins. Það fer ekki mikið fyrir Matthíasi Þorvaldssyni, umsjónarmanni rafveitunnar, við hliðina á krananum.

17
Skrifað var undir samninga um Stóriðjuskóla Fjarðaáls í Listasafni Tryggva Ólafssonar á Norðfirði 13. maí 2011. Skólinn er samstarfsverkefni Alcoa Fjarðaáls, Verkmenntaskóla Austurlands og Austurbúrar.

18
Fjarðaál hefur stutt bleiku slaufuna í mörg ár. Möstur í rafveitunni voru böðuð í bleikum litum af því tilefni í október 2011.

19
Vinnueftirlitið valdi aðalverkstæði Fjarðaáls fyrirtæki ársins 2011 fyrir að hafa tekið vinnuvernd mjög föstum tökum. Starfsmenn Launafis eru í stóru hlutverki á aðalverkstæðinu.

- 20 Í byrjun mars 2012 kom 30 manna hópur Sádi-Araba í nærri þriggja mánaða þjálfun hjá Fjarðaáli. Þeirra beið það verkefni að gangsetja nýtt álver í Sádi-Arabíu.
- 21 Starfsmenn Alcoa Fjarðaáls hafa staðið fyrir fjölmörgum samfélagsverkefnum með stuðningi samfélags-sjóðs fyrirtækisins. Um 90 manns létu til sín taka á Vilhjálmsvelli á Egilsstöðum 26. maí 2012.
- 22 Alcoa styrkir skógræktarfélag á Austurlandi. Starfsmenn fyrirtækisins og fjölskyldur þeirra tóku þátt í að gróðursetja 1.000 trjáplöntur við álverið 30. maí 2012.
- 23 Janne Sigurðsson, þáverandi forstjóri Fjarðaáls og Oddný G. Harðardóttir iðnaðarráðherra vígðu kersmiðju Fjarðaáls 9. júní 2012. Rekstur kersmiðjunnar er í höndum VHE sem er jafnframt einn af stærstu viðhaldsverktökunum í álverinu.
- 24 Starfsmannafélagið Sómi hefur staðið fyrir geysivinsælum fjölskyldudögum á sumrin. Hérna er Leik-hópurinn Lotta að skemmta börnum starfsmanna við Sómasetrið.
- 25 Á starfskynningardögum hafa starfsmenn fengið tækifæri til að kynna framleiðsluvæðum í álverinu. Hér er Freyja Yeatman Ómarsdóttir að fræða samstarfsmenn sína um viravelína.
- 26 Fjarðaál fagnaði fimm ára afmæli sínu 26. ágúst 2012 með því að bjóða íbúum Austurlands í heimsókn. Margir notuðu tækifærið og fóru í skoðunarferðir um álverið. Leikurinn verður endurtekinn á tíu ára afmælinu laugardaginn 26. ágúst næstkomandi.
- 27 Stöðugar umbætur eru nauðsynlegur þáttur af starfsemi Fjarðaáls. Í desember 2012 lauk viðamiklum endurbótum á baðhreinivélinni í skautsmiðjunni, þar sem fjórum nýjum sláttutromlum var bætt við.
- 28 Hrönn Bergþórsdóttir var í hópi fyrstu stóriðjutækna sem útskrifuðust frá Stóriðjuskóla Fjarðaáls 13. desember 2012. Að jafnaði stunda um 50 nemendur nám við skólann. Alls hafa 70 starfsmenn lokið fyrri hluta námsins og 53 framhaldsnámi.

29

30

31

29
Hleifasteypuvélín er vinnubjarkurinn í steypuskálanum. Starfsmenn VHE höfðu 36 klukkutíma til að skipta um hringekju í vélinni 12. og 13. febrúar 2013. Verkið gekk vonum framar enda búið að æfa hvert handtak.

30
Heilsueflingarnefnd Fjarðaáls skipuleggur reglulega hreyfivíðburði. Laugardaginn 8. júní 2013 gengu starfsmenn Fjarðaáls og fjölskyldur þeirra á Grænafell í Reyðarfirði til styrktar lífstílsverkefni Fjórðungssjúkrahússins í Neskaupstað.

31
Móðurfélag Fjarðaáls, Alcoa, fagnaði 125 ára afmæli 1. nóvember 2013. Af því tilefni fékk Fjarðaál Ara Eldjárni til að lengja líf starfsmanna með því að kitla hláturtaugarnar.

32
Í álverinu starfar fjölbreyttur hópur fólks. Þessi mynd var tekin á öskudeginum 5. mars 2014.

33
Frá árinu 2003 hefur Alcoa varið samtals 1,3 milljörðum til samfélagsstyrkja á Íslandi. Þann 14. maí 2014 voru afhentir 29 styrkir upp á 21 milljón króna.

34
Á hverju ári býður Fjarðaál konum í kaffi á kvenréttinda-deginum 19. júní. Árið 2015 var því fagnað að 100 ár voru liðin frá því að konur á Íslandi fengu kosningarrétt. Af því tilefni klæddu þær María Ósk Kristmundsdóttir, Aðalheiður Vilbergsdóttir og Dagmar Ýr Stefánsdóttir sig upp í þjóðbúninga og tóku á móti gestum þennan dag.

35
Þann 17. júlí 2015 skrifuðu Alcoa Fjarðaál, AFL Starfsgreinafélag og Rafiðnaðarsamband Íslands undir nýjan kjarasamning sem gildir frá 1. mars 2015 til 29. febrúar 2020. Samningurinn lagði grunninn að nýju átta tíma vaktakerfi hjá Fjarðaáli.

36
Árið 2106 var móðurfélagi Fjarðaáls skipt upp í tvö fyrirtæki, Alcoa og Arconic. Fjarðaál tilheyrir Alcoa sem er leiðandi fyrirtæki í álíðnaði. Tómas Már Sigurðsson, aðstoðarforstjóri Alcoa og fyrsti forstjóri Fjarðaáls, kynnti skiptinguna fyrir starfsmönnum 1. nóvember 2016.

37
Jólatrésskemmtanir Starfsmannafélagsins Sóma eru orðnar ómissandi hluti af jólahaldinu hjá starfsmönnum Fjarðaáls og fjölskyldum þeirra. Hérna er verið að ganga í kringum jólatréð í desember 2016.

32

33

34

35

36

37

HEILLAÐUR AF LÍFSVIÐMÓTI ÁSTRALA

SIGURJÓN FRÍÐRIKSSON FRAMLEIÐSLU-
STARFSMAÐUR Í KERSKÁLA ER EINN
ÞRIGGJA STARFSMANNA FJARÐAÁLS SEM
VAR FYRR Í SUMAR BOÐIÐ AÐ TAKA ÞÁTT
Í AÐ ENDURRÆSA KERLÍNUR Í ÁLVERI
ALCOA Í PORTLAND Í VICTORIA FYLKI Í
ÁSTRALÍU.

Sigurjón fór utan í verkefnið ásamt þeim Ársæli Erni
Heiðberg og Heimi Loga Guðbjörnssyni sem einnig eru
starfsmenn í kerskála Fjarðaáls. Sigurjón kom heim
nokkrum dögum á undan félögum sínum eftir átta
vikna dvöl ytra og við báðum hann að deila með okkur
ferðasögunni.

Sigurjón hefur unnið hjá Fjarðaáli í tæp sex ár og segir
að álverið sé að sínu mati frábær vinnustaður þar sem
fólk fái tækifæri til að þróast í starfi. Hann sér ekki
eftir þeirri ákvörðun að hafa flutt austur til að vinna í
álverinu. Sigurjón bjó áður í Reykjavík en er uppalinn
við Mývatn. Sigurjón segir að vinnan sé skemmtileg
og hann gangi núorðið í öll verk í kerskalanum þótt
hann sé enn að læra að ná fullum tökum á því að
stjórna skautbrúarlyftu: „Ég vinn mest sem rafgreinir
og á krana í skautskiptum,” segir hann. Í kerskalanum
kynntist Sigurjón líka unnustu sinni, Ingibjörgu Gróu
Magnúsdóttur sem starfar nú sem sérfræðingur í
ferlaþróunarteymi Fjarðaáls.

STÓRKOSTLEGT TÆKIFÆRI

En hvernig kom það til að Sigurjón og félagar hans
fóru alla leið til Ástralíu til að aðstoða við uppkeyrslu á
álveri þar? „Við vorum sendir út til að hjálpa við endur-
ræsingar á kerum eftir að þeir misstu tvo kerskála
vegna rafmagnsleysis sem varði í um fimm tíma. Við
hjálpuðum til við ræsingar og eftirfylgni og sáum um
að hinir kerskálarnir væru að framleiða eðlilega og
minnka álagið á rafgreinunum þeirra,” segir Sigurjón.
Álverið heitir Portland Aluminum og er staðsett í
um 10.000 manna samfélagi. Sigurjón segir það hafa
komið sér skemmtilega á óvart að fá þetta tækifæri
upp í hendurnar. „Já, ég get ekki logið því að hjartað
tók nokkur auka slög þegar þetta kom upp, þvílíkt
tækifæri að fá svona boð. Ég fékk skilaboð frá Smára
Kristinssyni framkvæmdarstjóra um það hvort ég
hefði áhuga á því að fara og sinna þessu verkefni. Ég
svaraði að sjálfsögðu játandi. Svo fékk ég að vita viku
seinna að ég hefði verið valinn til að fara ásamt hinum
strákunum.”

ÞAÐ ER MEIRA EN AÐ SEGJA ÞAÐ AÐ FERÐAST TIL ÁSTRALÍU

Ferðalagið tók alls um 30 klukkustundir en Sigurjón
segir að það hafi gengið vel. Erfiðast hafi verið að
venjast tímamismuninum en Ástralar eru tíu klukku-
stundum á undan okkur á því svæði sem þeir félagar
dvöldu. Þá segir Sigurjón að vetrarveðrið hjá Áströlum
sé frábrugðið því sem við eigum að venjast. „Við vorum
þarna um miðjan vetur en samt var þetta eins og
venjulegt íslenskt sumarveður, 12-15°C og rigning annað
slagið. Við vorum reyndar heppnir með veður að sögn
heimamanna. Þeir segja að það sé mikið um rigningu og
kaldan sunnanvind á þessum tíma.”

En skyldi vera mikill munur á Fjarðaáli og þessu álveri
Alcoa í Ástralíu? „Fjarðaál er náttúrulega mun yngra
og tæknivæddara álver en í Portland,” segir Sigurjón.
„Stundum fannst mér eins og ég væri kominn á mið-
aldir miðað við vinnuaðstöðu og þær vinnuaðferðir
sem við þekkjum. En andrúmsloftið í Portland var svo
þægilegt, það var ekkert stress og ekkert vesen. Þetta
köllum við „No Worries” andrúmsloftið. Enda var sú
setning mikið notuð af Áströlunum.”

VORU TÚRISTAR INN Á MILLI

Strákarnir reyndu líka að nýta tímann sem gafst
milli vakta til að skoða sig um og sjá áhugaverðustu
staðina í Portland. „Við fórum í nokkra þjóðgarða í
kring, kíktum í dýragarð og á ástralskan fótboltaleik
og einnig var farið með okkur í kóalabjarnaleit.” Innur
eftir nánari skýringu á þeirri leit bætir Sigurjón við
kátur í bragði: „Vinnufélagarnir voru ekkert of sáttir
við það að við hefðum ekki séð kóalabjörn eftir að
hafa verið þarna í þrjár vikur. Við vorum farnir að segja

við þá að kóalabirnirnir væru greinilega bara goðsögn.
Þá reyndu þeir að sýna okkur myndir en þær voru svo
óskýrar að við sögðum að við hefðum séð skýrari
myndir af fljúgandi furðuhlutum. Vinnufélagi okkar
sagðist hafa keyrt á einn slíkan rétt hjá álverinu og
að hann hefði legið í kantinum þann morguninn og við
hlytum að hafa séð hann. Þá sögðum við að það væri
ekki nóg að henda bangsa á jörðina og reyna að segja
okkur að þetta hafi verið kóalabjörn.”

Að lokum segir Sigurjón að hann hafi heillast af menn-
ingu og viðmóti heimafélksins og vonast til að geta
farið einhvern tímann aftur til Ástralíu og bætir við að
það besta við ferðina hafi verið viðtökurnar og vinirnir
sem hann eignaðist þarna úti að ógleymdri ómetanlegri
reynslu.

*Að sjálfsögðu rákust
ferðalangarnir á
kengúrur og sumar
voru ansi gæfar.
Hér sést Sigurjón
klappa einni.*

*Þeir félagar
Sigurjón og Ársæll
í skoðunarferð um
Portland.*

*Frá álveri Alcoa í
Portland sem er
nokkuð frábrugðið
því íslenska.*

Kynjamyndirnar
í Hljóðaklettum eru
engu líkar.

Hilmar segist vera
sérlega hrifinn af
þessu stuðlabergi inni
í Jökuldal, í grænum
tískulitum.

Kálfshamarsvík er
hlaðin margbreytilegu
stuðlabergi.

Sjórinn hreinsar allan
gróður af þessum
frægu stuðlum í
Reynisfjöru.

LÍÐUR STUNDUM EINS OG LANDKÖNNUÐI

HILMAR SIGURBJÖRNSSON ÞEKKJA
VELFLESTIR STARFSMENN FJARÐAÁLS.
HANN ER SÉRFRÆÐINGUR Í MANNAUÐS-
TEYMINU OG HEFUR Á SÍNUM HERÐUM
MÖRG OG FJÖLBREYTT VERKEFNI.

Hilmar er einn af þeim sem tekur á móti nýju starfs-
fólki og kynnir starfseminu fyrir þeim, hann kennir í
stóriðjuskólanum, tekur á móti gestum sem sækja
verksmiðjuna heim, heldur námskeið fyrir starfsfólk
og síðast en ekki síst er hann ávallt með myndavélina á
lofti þegar eitthvað er um að vera í fyrirtækinu.

Hilmar hóf störf hjá Alcoa Fjarðaáli 1. júlí 2005 á skrif-
stofunni sem þá var í Reykjavík og flutti svo austur
seinna sama ár. Hann er því einn af þeim starfsmönnum
sem eru með hvað lengstan starfsaldur hjá fyrir-
tækinu. Hilmar er fæddur og uppalinn í Reykjavík,
hvernig skyldi hafa verið fyrir hann að flytja austur til

Reyðarfjarðar? „Dásamlegt,“ svarar hann, „alveg hreint
dásamlegt, það eru forréttindi að búa hérna.“ Hann
segir að það besta við fyrirtækið sé allt frábæra fólkið.
„Svo er vinnan sem ég sinni skemmtileg, starfsemin
mikilvæg og gildi fyrirtækisins skýr. Austurland hefði
ekki getað fengið betra og ábyrgara fyrirtæki en Alcoa
inn í samfélagið“ að mati Hilmars.

Stærsta áhugamál Hilmars er ljósmyndun og á þessari
og næstu síðu fáum við að njóta nokkurra mynda sem
hann hefur tekið undanfarið af stuðlabergi. Hilmar lýsir
sér sem einhverfum ljósmyndara en hann segist nú til
dags nánast eingöngu taka myndir af stuðlabergi og

fuglum. Ljósmyndaáhuginn kviknaði snemma. „Ég ólst
upp nálægt Reykjavíkurflugvelli og var alveg heillaður
af flugvélum frá því að ég man eftir mér. Á unglings-
árunum hjólaði ég út á flugvöll á hverjum degi að mynda
flugvélar í ferjuflugi. Stundum beið ég klukkutímum
saman eftir að ná þeim í aðflugi eða flugtaki.“

En hvers vegna heillar stuðlabergið hann svona
mikið núna? „Stuðlaberg er fyrir það fyrsta magnað
náttúruyrirbrigði og hvergi í heiminum er að finna
jafnmikið af því og hér á Íslandi. Hvert stuðlaberg er
einstakt. Gróður og náttúruöfl gera svo fjölbreytnina
og fegurðina enn meiri.“ Þá bendir Hilmar á að stuðla-
bergið hafi þann kost umfram flugvélar og fugla að
vera alltaf á sama stað. „En leit að stuðlabergi getur
þó verið ansi snúin og mér líður stundum svolítið eins
og landkönnuði. Ég á eftir að mynda hundruð staða þar
sem stuðlaberg er að finna.“

Hilmar mælir með ljósmyndun sem áhugamáli. „Ég
elska að fara með myndavélina út í náttúruna, elta
góða veðrið og gleyma mér alveg. Í mínu tilviki lengir
ljósmyndunin sumrin. Ég tek myndir á sumrin og nýt
þess svo á veturna að skoða og vinna myndirnar.
Mér finnst líka ljósmyndun verða skemmtilegri og
skemmtilegri eftir því sem tækninni fleygir fram.“
Hilmar segist í eitt skipti hafa verið „píndur“ til að vera
með ljósmyndasýningu en það var í álverinu þegar
hann varð fimmtugur – hann reiknar með því að næsta
sýning verði þegar hann verður sextugur og þá fáum
við eflaust að njóta fleiri stuðlabergslistaverka.

SMÁRI GEIRSSON SEGIR SÖGUNA AÐ BAKI TILKOMU ALCOA FJARÐAÁLS

SMÁRI GEIRSSON ER EINN REYNSLUMESTI
SVEITARSTJÓRNARMAÐUR LANDSINS.

HANN SAT Í BÆJARSTJÓRN NESKAUPSTAÐ-
AR OG SÍÐAR FJARÐABYGGÐAR Í 28 ÁR OG
VAR AUK ÞESS FORMAÐUR SAMBANDS
SVEITARFÉLAGA Á AUSTURLANDI (SSA)
Á ÁRUNUM 1998-2003 EÐA Á ÞEIM ÁRUM
ÞEGAR BARIST VAR FYRIR VIRKJUN OG
UPPBYGGINGU ORKUFREKS IÐNAÐAR Í
LANDSHLUTANUM. VIÐ SETTUMST NIÐUR
MEÐ SMÁRA OG RÆDDUM ÞESSA BARÁTTU,
UPPBYGGINGARTÍMANN OG SAMEINGU
SVEITARFÉLAGA.

Smári er Norðfirðingur. Hann hefur ávallt verið
búsettur í Neskaupstað ef námsár eru undanskilin.
Hann er félagsfræðingur og stjórnsýslufræðingur að
mennt og sinnti lengi kennslustörfum í heimabænum.
Lengst kenndi hann við Verkmenntaskóla Austurlands
og gegndi starfi skólameistara þess skóla um tíma.
Smári var fyrst kjörinn í bæjarstjórn Neskaupstaðar
árið 1982 og settist síðan í bæjarstjórn Fjarðabyggðar
þegar það sveitarfélag varð til árið 1998. Hann barðist
ötullega fyrir atvinnuuppbyggingu á Austurlandi og
þegar baráttan fyrir orku- og iðnaðaruppbyggingu
stóð sem hæst var hann bæði forseti bæjarstjórnar og
formaður SSA.

Smári kvaddi kennslustörfin um áramótin 2014-2015
og hefur síðan sinnt sagnfræði og bókaskrifum.
Smári var sæmdur hinni íslensku fálkaorðu árið 2014
fyrir framlag sitt til sögu fjórðungsins og framfara í
landshlutanum.

BARÁTTAN FYRIR IÐNAÐARUPPBYGGINGU HÓFST SNEMMA

Í bókinni Samstarf á Austurlandi rekur Smári sögu
orku- og iðnaðarmála í landshlutanum. Þar kemur
fram að baráttu Austfirðinga fyrir fjölbreyttari
atvinnuháttum hafi hafist snemma og töldu þeir brýnt
í því sambandi að nýta orku landshlutans til iðnaðar-
uppbyggingar. Fjölbreytni atvinnulífsins myndi hamla
fólksfækkun og draga úr alvöru aflabrests sem
stundum hreldi íbúana. Árið 1948 hóf Fjórðungsþing
Austfirðinga fyrst að fjalla um nýtingu á raforku til
iðnaðarstarfsemi. Þá var rætt um mikilvægi þess að
stofna rafveitu Austurlands og um það var full sam-
staða. Þingið taldi að með stofnun slíks fyrirtækis
væri unnt að koma á starfsemi iðnfyrirtækis í fjórð-
ungnum, til dæmis áburðarverksmiðju. Þessi mál voru
áfram rædd og á þinginu 1957 var kvartað yfir því að
lítið hefði þokast í virkjunarmálum. Þá var eftirfarandi
ályktun samþykkt samhljóða:

*„Fjórðungsþing Austfirðinga 1957 telur að ekki
megi dragast lengur að hafist verði handa um að
auka fjölbreytni í útflutningsvörum landsmanna.
Telur þingið óráðlegt að byggja gjaldeyrisöflun
lengur nær eingöngu á sjávarútvegi. Aflabrestir og
markaðssveiflur geta valdið þjóðinni þungbærum
erfiðleikum og yfirvofandi hættu er á, að ofveiði
dragi svo úr aflamagni á fiskimiðum, sem Íslendingar
sækja, að sjávarútveginum verði um megn að afla
þess gjaldeyris, sem þjóðin þarfnast. Ljóst er að
þjóðin hefur ekki til umræða nægilega mikið fjármagn
til þess að koma upp nýjum atvinnugreinum til
gjaldeyrisöflunar. Fjórðungsþingið skorar því á Alþingi
að skipa nú þegar nefnd manna til að athuga hvar og á
hvern hátt megi afla fjármagns erlendis frá til að gera
stórvirkjanir í fallvötnum til raforkuframleiðslu og
koma upp stóriðnaði í sambandi við þau orkuver.“*

Á framansögðu sést að baráttu Austfirðinga fyrir
nýtingu orku til atvinnuuppbyggingar hófst þegar á
fimmta áratug síðustu aldar eða fyrir 60-70 árum.

RÆTT UM KÍSILMÁLVERKSMIÐJU

Eftir þetta hélt baráttan áfram og reglulega var
ályktað um virkjanamál og iðnaðaruppbyggingu á
vettvangi Fjórðungsþingsins og síðar SSA. Upp úr 1980
færðist talsverður þungi í umræðuna. Sveitarstjórnar-
menn létu frá sér heyra og þingmenn og ráðherrar
virtust áhugasamir um verkefnið eystra. Þá var
unnið að staðarvali iðnfyrirtækis í landshlutanum og
beindu menn sjónum til Reyðarfjarðar í því sambandi.
Reyðarfjörður hafði þá kosti sem þurfti. Þar var
nægilegt landrými, góð hafnarskilyrði og lega hagstæð
gagnvart byggð í landshlutanum. Árið 1981 var haldinn

fundur á Reyðarfirði sem iðnaðarnefnd SSA gekkst
fyrir ásamt verkefnastjórn iðnaðarráðuneytisins.

Málefni fundarins var fyrirhuguð kísilmálverksmiðja
sem þá var talin raunhæf og stórvirkjun sem tæki mið
af orkuþörf slíkrar verksmiðju. SSA ályktaði og þrýsti
á framgang málsins ásamt því að funda með fulltrúum
ríkisvaldsins. Rík áhersla var lögð á að framkvæmdir
við „stórvirkjun í Fljótsdal og kísilmálverksmiðju
á Reyðarfirði, eða annan orkufrekan iðnað“ hæfust
strax. Á árunum 1986-1988 var orðið ljóst að ekkert
yrði af kísilmálverksmiðju á Austurlandi og olli sú
niðurstaða miklum vonbrigðum á meðal austfirska
sveitarstjórnarmanna. Engu að síður hélt baráttan fyrir
iðnaðaruppbyggingu áfram. Það var síðan á aðalfundi
SSA árið 1997 sem Halldór Ásgrímsson, þáverandi
utanríkisráðherra, upplýsti að Norsk Hydro hefði áhuga
á að reka álver á Íslandi og horft væri til Austurlands
hvað varðaði orkuöflun fyrir slíkt álver. Áhuginn
reyndist á rökum reistur og hófust viðræður við norska
fyrirtækið fljótlega. Út frá þeim viðræðum hófust
deilur um virkjanakosti en Norsk Hydro áformaði í upp-
hafi að reisa álver sem í fyrstu átti að framleiða
120 þúsund tonn á ári.

KRAFAN UM ÖFLUGT SVEITARFÉLAG

Þegar viðræður hófust við Norsk Hydro kom skýrt
fram að fyrirtækið gerði ákveðnar kröfur til þess
sveitarfélags sem álverið yrði reist í. Þessi staðreynd
leiddi til þess að Neskaupstaður, Eskifjarðarhreppur
og Reyðarfjarðarhreppur hófu að ræða sameiningu

*Smári Geirsson,
þáverandi forseti
bæjarstjórnar
Fjarðabyggðar og
Guðmundur Bjarnason
heitinn, bæjarstjóri.
Þeir stóðu í ströngu
í baráttu sinni fyrir
fjórðunginn ásamt
Þorvaldi Jóhannssyni,
þáverandi formanni
SSA.*

sveitarfélaganna af mikilli alvöru. Niðurstaða þeirra viðræðna leiddi síðan til sameiningar og tilkomu Fjarðabyggðar. Smári segir að sameiningin hafi verið lykilatíði hvað varðaði uppbyggingu álvers og virkjunar. „Norðmennirnir töldu mikilvægt að væntanlegt álver myndi rísa í sveitarfélagi sem hefði ákveðna burði og töldu í reynd í upphafi að ekkert eitt sveitarfélag í landshlutanum hefði þá burði. Reyðarfjarðarhreppur, þar sem álverið skyldi byggt, var alltof fámennst sveitarfélag auk þess sem þar voru ekki ýmsar stofnanir sem þyrftu að vera til staðar. Þeir gerðu kröfu um ákveðna grunngerð og vildu að tryggt yrði að viðkomandi sveitarfélag gæti séð um þau viðamiklu verkefni sem fylgdu álversbyggingu. Þetta kom fljótt fram og því tengdist sameiningin beint atvinnuuppbyggingunni. Kosið var um sameininguna haustið 1997 og hún tók gildi 1998.“

Fulltrúar Norsk Hydro fylgdust grannt með sameiningarumræðunum þó svo að þeir blönduðu sér ekki í þær með neinum hætti. „Fyrsta símtalið sem ég fékk morguninn eftir sameingarkosningarnar var frá Osló og mönnum var létt þar úti þegar þeir fréttu úrslitin. Ég sannfærðist enn frekar um það þegar Alcoa kom til sögunnar að þessi sameining skipti sköpum hvað varðaði framgang álversmálsins,“ upplýsir Smári. Árið 2006 varð síðan ný og stærri Fjarðabyggð til þegar Austurbyggð; Fáskrúðsfjarðarhreppur og Mjóafjarðarhreppur sameinuðust þeirri Fjarðabyggð sem fyrir var.

NORSK HYDRO BREYTIR UM KÚRS Í TVÍGANG
Árið 2000 kynnti Norsk Hydro ný áform í álversmálinu sem gerðu það að verkum að framkvæmdir myndu tefjast mikið. Nú vildi fyrirtækið reisa stærra álver í fyrsta áfanga og það þýddi um leið að gjörbreyta þurfti virkjunaráformum; Fljótsdalsvirkjun myndi ekki duga og því komst Kárahnjúkavirkjun á dagskrá. „Þetta voru mikil vonbrigði fyrir þá sem höfðu stutt framkvæmdirnar. Þarna var ljóst að upphaf framkvæmda myndi frestast töluvert og margir töldu að landshlutinn mætti vart við því. Það féllu hörð orð á þessum tíma og það var erfitt að byggja upp bjartsýni á ný.“

Enn ein vonbrigðin litu svo dagsins ljós árið 2002. Smári rifjar upp: „Þá hafði Norsk Hydro fest kaup á þýsku álfyrirtæki og það krafðist mikilla fjárfestinga. Vegna þessa verkefnis ákvað Nork Hydro að fresta byggingu álvers á Íslandi um ótiltekinn tíma. Þessi ákvörðun norska fyrirtækisins fór afar illa í marga Austfirðinga. Sumir misstu móðinn og töldu að það væri verið að hafa menn að fíflum. Þarna væri á ferðinni enn ein umræðan um virkjun og orkufrekan iðnað og síðan yrði ekki neitt úr neinu eins og alltaf áður.“

ALCOA KEMUR TIL SÖGUNNAR
Um svipað leyti og frestun Norsk Hydro var kynnt hófust viðræður við Alcoa. Vitað var að fyrirtækið hafði áhuga á að fjárfesta í álveri á Íslandi og stjórnvöld voru orðin langþreytt á frestunarákvörðunum

Norsk Hydro. Smári segir að allt hafi gengið fljótt fyrir sig eftir að Alcoa kom til sögunnar. „Það varð fljótlega ljóst að áhugi Alcoa var raunverulegur og fyrirtækið ætlaði sér að reisa álver hér á landi. Æðstu stjórnendur fyrirtækisins komu fljótlega austur og kynntu sér vel allar aðstæður og samfélagið eystra. Hins vegar höfðu æðstu stjórnendur Norsk Hydro ekki verið fyrirferðamiklir hér um slóðir. Alcoa vildi láta allt ganga eins fljótt fyrir sig og kostur var og fyrirtækið keypti alla undirbúningsvinnu Norsk Hydro sem flýtti mjög fyrir.“

ANNASAMUR TÍMI
Smári viðurkennir að árin sem fóru í baráttu fyrir virkjun og álveri hafi verið annasamur tími. „Jú, það var að mörgu leyti snúið að sinna þessu vel. Ég var til dæmis í fullu starfi sem kennari auk þess að vera forseti bæjarstjórnar og formaður SSA. Oft þurfti að fást við erfið verkefni og fundir syðra, og jafnvel erlendis, voru fjölmargir. Það var hins vegar mikilvægt að hafa bæjarstjórnina alla á bak við sig og innan SSA var næstum alger eining um málið. Þá voru samstarfsmennirnir hér eystra frábærir og samskipti við stjórnvöld í landinu góð. Eftir að samningar um byggingu virkjunarinnar og álversins voru undirritaðir í marsmánuði 2003 breyttust verkefnin og urðu hefðbundnari, en það var engu að síður nóg að gera. Það á kannski enginn, sem gefur kost á sér til setu í sveitarstjórn úti á landi, von á því að verða talsmaður ákveðinna sjónarmiða í mesta deiluefni þjóðfélagsins, en virkunar- og álversmálið var slíkt deilumál á sínum tíma.“

SKILNINGSLEYSI
Það mæddi mikið á Smára þegar deilurnar um virkunar- og álversmálin stóðu sem hæst. „Þetta var mikið hitamál og það var sérkennilegt að fá á sig hróp og köll þegar gengið var um götur Reykjavíkur. En það þurftu einhverjir heimamenn að tala máli verkefnisins og freista þess að útskýra hvers vegna það væri íbúunum mikilvægt. Skoðanakannanir sýndu að mikill meirihluti Austfirðinga studdi verkefnið en harðasta andstaðan gegn því kom frá höfuðborgarsvæðinu. Margir úr hópi andstæðinganna þar virtust þekkja lítið til austfirsks samfélags og reyndar hafa lítinn áhuga á að kynna sér einkenni þess og vanda. Þetta fólk sýndi oft útskýringum okkar og rökum algert skilningsleysi og þóttist vita betur en Austfirðingar sjálfir.“

Áður en til álversverkefnisins kom höfðu austfirskir sveitarstjórnarmenn freistað þess að fá ýmis fyrirtæki og stofnanir til að setja upp starfsstöðvar eystra. „Niðurstaðan var yfirleitt neikvæð og ástæður fyrir því voru ýmsar. Þær helstar að

Austurland væri fjarri helsta markaðssvæði landsins, flutningskostnaður væri alltof hár, nettenging væri óörugg og kostnaðarsöm og fjarlægðin frá helstu menntastofnunum væri of mikil,“ segir Smári.

Á þessum tíma óttuðust menn mikla fækkun starfa í sjávarútvegi og í ljós kom að sá ótti var ekki ástæðulaus að sögn Smára. Á þeim árum sem uppbygging virkjunar og álvers stóð yfir fækkaði störfunum í sjávarútvegi mikið í núverandi Fjarðabyggð. Líklega fækkaði þeim um meira en 300. Á þessum tíma lokuðu frystihús á Stöðvarfirði, Reyðarfirði og Eskifirði. Einnig rækjuverksmiðja á Eskifirði og fiskimjölsverksmiðja á Reyðarfirði. Auk þess fækkaði fiskiskipum og tæknivæðing leiddi til mikillar fækkunar starfa. „Hafa ber í huga að þetta gerðist ekki vegna álversuppbyggingar heldur vegna breyttra aðstæðna innan sjávarútvegsins. Það hefði verið hrikalegt að upplifa þessar breytingar í sjávarútvegnum ef framkvæmdir við virkjun og álver hefðu ekki staðið yfir. Með álversverkefninu varð til möguleiki á að skapa staðbundin störf í landshlutanum og forsendan fyrir þeim var orkan sem unnt var að nýta.“

ALCOA HEFUR STAÐIST VÆNTINGAR
Aðspurður hvort Alcoa Fjarðaál hafi staðist þær væntingar sem gerðar voru til fyrirtækisins fyrir tíu árum segir Smári: „Jú, ég held að fyrirtækið hafi gert það að langmestu leyti. Störfin sem rætt var um í upphafi urðu til og þá á ég við störfin í álverinu sjálft, í fyrirtækjum sem þjónusta álverið og síðan afleidd störf í samfélaginu. Sumir hafa sagt að spár um íbúafjölgun hafi ekki staðist, en hafa ber í huga að þær spár gerðu ráð fyrir óbreyttri stöðu í öðrum greinum og tóku til dæmis ekki tillit til þróunar í sjávarútvegi sem áður var nefnd. Þá er rétt að geta um þjónustu- og iðnaðarfyrirtæki sem hófu störf í landshlutanum vegna tilkomu álversins og starfsemi sem tengist því beint. Einnig gerði álverið ýmsum fyrirtækjum kleift að útvista þáttum starfsemi sinnar og má þar til dæmis nefna sjávarútvegsfyrirtækin, en Fjarðabyggð býr svo vel að eiga öflug og tæknivædd sjávarútvegsfyrirtæki sem eru samfélaginu afar dýrmæt.“

Að lokum segir Smári: „Alcoa Fjarðaál kappkostaði þegar í upphafi að taka fullt tillit til hins austfirska samfélags og ég tel að þar hafi að flestu leyti tekist vel til. Fyrirtækið hefur aðlagast samfélaginu ágætlega og stutt mörg mikilvæg og jákvæð samfélagsverkefni sem íbúarnir njóta. Ég tel að landshlutinn sé miklu sterkari efnahagslega og hvað atvinnulíf varðar en hann var fyrir tilkomu álversins og ég held að erfitt sé að hrekja þá skoðun.“

ALCOA FJARÐAÁL ER MENNTAFYRIRTÆKI ÁRSINS 2017

Mannauðsteymi
Alcoa Fjarðaáls
ásamt forseta Íslands,
menntamálaráðherra
og forstjóra Fjarðaáls
á menntadegi
atvinnulífsins 2017.

FORSETI ÍSLANDS, GUÐNI TH. JÓHANNES-
SON, AFHENTI ALCOA FJARÐAÁLI
MENNTAVERÐLAUN ATVINNULÍFSINS
2017 Á MENNTADEGI ATVINNULÍFSINS
FYRR Á ÁRINU.

Fjarðaál á Reyðarfirði er stærsta iðnfyrirtæki landsins en þar vinna um 550 starfsmenn auk fjölda verktaka. Metnaður er lagður í menntun, þjálfun og fræðslu starfsfólks á hverjum degi. Fyrirtækið rekur stóriðju-skóla sem er samstarfsverkefni Fjarðaáls, Austurbrúar og Verkmenntaskóla Austurlands en um 50 nemendur stunda nám við skólann á hverri önn.

„Ég er afar stoltur af því að taka við þessari viður-
kenningu fyrir hönd starfsfólks Alcoa Fjarðaáls. Innan
Fjarðaáls starfar fjölbreyttur hópur starfsfólks sem
eru öll sérfræðingar á sínu sviði. Lykillinn að því að
hámarka og viðhalda þekkingu, hæfni og reynslu innan
fyrirtækisins er að allt starfsfólk sé reiðubúið að miðla
sín á milli í gegnum fræðslustarf og skipulag fyrir-
tækisins. Ég vil því óska starfsfólki Alcoa Fjarðaáls til
hamingju með Menntaverðlaunin og þakka þeim fyrir
framlag sitt,“ sagði Magnús Þór Ásmundsson forstjóri
Fjarðaáls þegar hann tók á móti verðlaununum.

Alcoa Fjarðaál og sveitarfélagið Fjarðabyggð hafa á
undanförnum árum unnið að því að efla áhuga ungs
fólks á Austfjörðum á verk- og tæknimenntun. Kenn-

arar lögðu sitt af mörkum og aðstaða til kennslu var
bætt, námsframboð á verklegum valgreinum var aukið
og nemendur hvattir til nýsköpunar auk þess sem
þeim var boðið að heimsækja Fjarðaál og kynna sér
starfsemi fyrirtækisins. Verkefnið heppnaðist mjög
vel en fjöldi þeirra sem völdu verk- og tækninám að
loknum grunnskóla tvöfaldaðist á aðeins þremur árum.
Samskonar verkefni hefur verið komið á laggirnar hjá
Fljótsdalshéraði.

„Það er mikilvægt fyrir fyrirtæki í iðnaði að beita sér
fyrir því að verk- og tækninámi sé haldið á lofti, það eflt
og áhersla lögð á mikilvægi þess. Samvinna atvinnu-
lífsins, skólakerfisins og sveitarfélaganna er lykilatriði
í því að árangur náist og að orðum fylgi athafnir. Við
munum halda áfram að leggja okkar af mörkum til
eflingar verk- og tæknináms, sem og efla þekkingu og
hæfni innan fyrirtækisins,“ segir Magnús Þór.

SPJALLAÐ VIÐ STARFSFÓLK

GUÐMUNDUR BENEDIKT
ÞORSTEINSSON

Guðmundur Benedikt Þorsteinsson er
fulltrúi umhverfis-, heilsu-, og öryggisteymis
í steypuskála Alcoa Fjarðaáls. Mummi
eins og hann er gjarnan kallaður kemur
upphaflega úr Kópavoginum en er búinn að
búa í Neskaupstað síðan snemma árs 2008.
Hann byrjaði sem framleiðslustarfsmaður á
A-vakt í kerskála en var þar áður sjómaður á
Barða NK 120 í nokkra mánuði. Áður en hann
flutti austur vann hann við að selja tölur og
sjónvörp í Elko.

HEKLA KOLKA HLÖÐVERSDÓTTIR

Hekla Kolka Hlöðversdóttir vinnur sem
framleiðslusérfræðingur í tækniteymi
skautsmiðju. Hún er fædd í Garðabæ og bjó
bæði þar og í Danmörku áður en hún flutti í
Neskaupstað árið 2008.

Hekla hóf störf hjá Alcoa í maí 2016 og var þá
sumarstarfsmaður hjá áreiðanleikateyminu.
„Þar fékk ég sumarvinnu tengda námi mínu
en ég er með B.Sc. gráðu í vélaverkfræði. Í
október í fyrra fór ég síðan yfir í tækniteymi
skautsmiðjunnar og hef verið þar til dagsins í
dag. Starf mitt í tækniteyminu gengur í stuttu
máli út á það að sjá til þess að framleiðslan í
skautsmiðjunni gangi vel fyrir sig. Við reynum
að lágmarka niðritíma á vélum og passa að
allt hráefni sé fyrsta flokks. Ég sé einnig um
daglegan rekstur á skautgöfllum.“

Hún segir það spennandi að vinna hjá alþjóð-
legu fyrirtæki eins og Alcoa. „Það opnar
mikla möguleika að vinna hjá svona þekktu
fyrirtæki sem er með starfstöðvar um allan
heim. Hér koma erlendir gestir í heimsókn frá
öðrum álverum og mikið er um samskipti og
símafundi með fólki frá ýmsum löndum. Þótt
þessi erlendu samskipti hafi verið örlítið út
fyrir þægindarammann hjá mér í fyrstu þá hef
ég lært heilan helling af þeim og þetta hefur
undirbúið mig vel undir meistaranámið sem
ég er að fara í,“ segir Hekla en hún er á leið til
Álaborgar í nám. Hún er því að kveðja Alcoa
Fjarðaál en getur vel hugsað sér að snúa aftur
að námi loknu.

INGÓLFUR TÓMAS HELGASON

Ingólfur Tómas Helgason er tæknistjóri
álframleiðslu hjá Alcoa Fjarðaáli. Hann hóf
störf hjá Alcoa árið 2010, strax að loknu námi.
Ingólfur býr á Reyðarfirði en er fæddur og
uppalinn í Reykjavík. Ingólfur nýtur þess að
vinna hjá stóru alþjóðlegu fyrirtæki og telur
að með því fái hann góð tækifæri til að vaxa
og dafna í starfi. „Ýmis úrlausnarefni og
endurbætur koma upp við rekstur álvers sem
gaman er að takast á við og í gegnum það ferli
hef ég fengið aukna ábyrgð og sinnt stórum
verkefnum innan fyrirtækisins,“ segir Ingólfur.

Fyrstu tvö árin hjá Alcoa starfaði Ingólfur
erlendis í stóru verkefni við gangsetningu
álvers Ma'aden Aluminium í Sádi Arabíu sem
er að hluta í eigu Alcoa. Framleiðslugeta
álversins er rúmlega helmingi meiri en hjá
Fjarðaáli og málmsteypan ein sú stærsta í
heimi. „Þarna fékk ég að lifa og starfa við allt
aðrar aðstæður en ég þekkti áður og takast á
við ýmsar áskoranir í starfi, svo sem þekk-
ingarleysi starfsmanna, óáreiðanleika í búnaði
og fleira. Að kynnast Sádi Arabíu, menningu
og lifnaðarháttum innfæddra var afar áhuga-
vert og hefur víkkað sjónvildarhring minn
bæði starfslega séð og persónulega.“

Í vor var alþjóðleg rafskautaráðstefna haldin
í Reykjavík í sjöunda sinn af Nýsköpunar-
miðstöð Íslands með aðkomu allra álvera
landsins. Ingólfur sat í undirbúningsnefnd
ráðstefnunnar fyrir hönd Fjarðaáls og tók
undirbúningurinn um eitt ár. Ráðstefnan
heppnaðist einstaklega vel en hana sóttu
um 100 manns.

Kristján ásamt
syni sínum
Leví Mána

KRISTJÁN SÆNSKI KOM HEIM TIL ÍSLANDS

KRISTJÁN HELGI JÓNSSON ER ÁSTANDS-
GREINIR OG VÉLIÐNAÐARMAÐUR HJÁ
FJARÐAÁLI EN HANN HÓF STÖRF HJÁ
FYRIRTÆKINU ÞANN 3. JANÚAR 2008.

Hann kann mjög vel við starfið og hefur síðasta árið sérhæft sig í svokölluðum „ultrasonic“ hljóðbylgjumæl-
ingum. Kristján er búsettur á Reyðarfirði ásamt eigin-
konu og tveimur börnum. Leið hans til Reyðarfjarðar
var þó lengri en flestra.

HINN „SÆNSKI“ KRISTJÁN
Kristján lærði bifvélavirkjun úti í Svíþjóð, þar sem hann
bjó frá sex ára aldri fram til 2008 þegar hann hóf störf
hjá Fjarðaáli. „Ég er í grunninn sveinn í bifvélavirkjun
og það nýtist vel í starfinu þótt ég sé ekki að vinna við
bílavíðgerðir.“ Æsku- og unglingsár Kristjáns í Svíþjóð
fram að 24ra ára aldri hafa veitt honum viðurnefnið
„sænski“ meðal vinnufélaganna hjá Fjarðaáli. Foreldrar
hans og þrír bræður búa enn úti í Svíþjóð en Kristján
hefur á ný skotið rótum á Íslandi.

Hvernig var að koma aftur heim? „Mjög spennandi.
Tækifærið datt upp í hendurnar á mér. Þegar ég bjó úti

var ég oft spurður hvernig það væri að búa á Íslandi.
Og ég gat ekki svarað því þar sem ég þekkti það ekki
betur en áhugasamur túristi. Ég var svo lítill þegar við
fluttum út.“ Það var reyndar bróðir Kristjáns sem tældi
hann til Íslands. „Bróðir minn fór að vinna hjá Fjarðaáli
haustið 2007. Hann og konan hans, sem er íslensk,
fluttu þá heim því þau vildu prófa að búa á Íslandi. Þau
hvöttu mig til að koma líka og svona í gamni sendi
ég inn umsókn til Alcoa. Mér var fyrst boðið í viðtal í
Reykjavík og síðan í annað viðtal hér fyrir austan og
þetta endaði þannig að ég afbókaði flugfarið sem ég
átti aftur út til Svíþjóðar.“

FYRSTU ÁRIN Á ÍSLANDI
Þegar Kristján var ráðinn átti hann íbúð úti í Svíþjóð
og var að reka sitt heimili þar. Fjarðaál bauð honum
flutningsstyrk. „Ég afþakkaði, því mér fannst algerlega
út í hött að vera að skuldbinda mig hérna í tvö ár, en
það var forsendan fyrir styrknum. Og nú eru komin tíu
ár síðan!“ Kristján umbylti lífi sínu og ákvað að byrja
bara alveg upp á nýtt. „Ég tók mér frí í tvær vikur, flaug
út, tæmdi íbúðina og losaði mig við allt dótið mitt,
nema einhverjir tveir kassar fóru í geymslu hjá mömmu.
Ég var á þeim stað í lífinu að þetta var fínt.“ Í fyrstu
leigði Kristján herbergi hjá bróður sínum en byrjaði svo
að búa sjálfur.

Aðspurður um hvernig Kristján kynntist konunni sinni,
Guðrúnu Mariu Ísleifsdóttur, segir hann: „Það er mjög
rómantísk saga þar á bakvið. Klárlega þess virði að
segja. Ég kynntist henni á Kósý, við sem sagt bara
hittumst á barnum,“ segir Kristján og hlær. „Hún er úr
Reykjavík en kom austur á sama tíma og ég til að fara
í Húsmæðraskólann á Hallormsstað. En hún fór ekki
til baka og byrjaði að vinna hjá Eimskip í kjallaranum
þarna í maí 2008. Við byrjuðum að kynnst eitthvað
en ætluðum ekki að byrja saman eða fara út í alvarlegt
samband.“ En annað kom á daginn og í dag eiga þau
hús og tvö börn, þau Telmu Sól fimm ára og Leví Mána
tveggja ára.

SVÍÞJÓÐ ER GOTT LAND EN ÍSLAND ER BETRA
En hefur Kristján einhvern tímann hugleitt að fara aftur
til Svíþjóðar? „Jú, jú, ég ætla ekkert að ljúga því. Auð-
vitað togar það í mann stundum. Þar eru þrír bræður
mínir og bræðrabörn og foreldrar og stjúpforeldrar.
Svo togar það í mann fjárhagslega. Við Guðrún María
keyptum okkur hús í fyrra og tókum þá fyrsta íbúða-
lánið okkar. Bróðir minn keypti sér hús í Svíþjóð fyrir
2-3 árum síðan. Ég er að borga um 8,5% vexti og hann
1,6%. Þegar hann er búinn að borga húsið sitt þá er
hann búinn að borga svona eitt og hálf til tvö hús en
ég verð búinn að borga fjögur hús.“ En Ísland hefur þó
vinninginn hjá Kristjáni, hann segir að þrátt fyrir allt þá
jafnist ekkert á við íslensku náttúruna og menninguna.
Hann segist vera miklu meiri Íslendingur í sér en Sví.

Eins og áður var sagt bjó einn bræðra Kristjáns á
Íslandi í rúmt ár og vann hjá Alcoa en fór aftur til Sví-
þjóðar. Þegar Kristján var sestur að á Íslandi var annar
bróðir hans í vandræðum, en hann var þá níttján ára og
fékk hvergi vinnu. „Hann var í vítahring, fékk ekki vinnu
því hann hafði enga reynslu og öðlaðist enga reynslu
því hann var ekki í vinnu. Ég bauðst til að borga miðann
og bauð honum húsnæði eins og eldri bróðir minn gerði
fyrir mig. Hann mætti og fékk strax vinnu hjá Eimskip
og var þar í tvö ár áður en hann flutti aftur út. Þetta
var góð lífsreynsla fyrir hann og svo gat hann valið úr
störfum þegar hann kom út aftur.“

VAR Í LA-LA LANDI
Kristján átti ekki auðvelt með að aðlagast hinu íslenska
menningunni í byrjun. „Já, til dæmis í pólitíkinni. Fólk
var að tala um einhvern gaur sem heitir Geir Haarde. Ég
vissi ekkert hver þetta var. Og hvað er málið með að
hafa bæði forsætisráðherra og líka forseta? Ég horfði
ekki einu sinni á fréttir, var bara í La-La landi. Svo skall
kreppan á stuttu eftir að ég kom en ég var skuldlaus og
þurfti ekki að hugsa um neitt annað en sjálfan mig svo
ég fann ekkert fyrir henni.“

Það getur komið sér vel að tala annað tungumál.
Kristján rifjar upp atvik fyrr á árinu þegar Fjarðaál
fékk nokkuð óvænt hóp af sænskum eldri borgurum í
heimsókn og í ljós kom að fæstir þeirra töluðu ensku.
Þá var hlaupið af stað til að finna sænskumælandi
manneskju og þá kom Kristján sterkur inn. „Já, það var
óvænt upþákoma en líka skemmtilegt að stökkva inn
í nýtt hlutverk sem leiðsögumaður. Þarna sat ég allt
í einu uppi með fólk sem hafði ekki komið inn í svona
verksmiðju áður og vissi mjög lítið um starfsemina.
Ég hef lært öll orðin í framleiðslunni, til dæmis skaut,
skautleifar, kerlínur og fleira á íslensku, svo koma Svíar
og ég vissi ekki hvernig ætti að segja þetta á sænsku!“

En það er ekki langt síðan þetta var einmitt á hinn
vegin. Vinnufélögum Kristjáns fannst vera skrítið
þegar hann byrjaði hjá fyrirtækinu að hann talaði eins
og Íslendingur en skildi ekki íslensk orð yfir hluti sem
til dæmis tilheyrðu bifvélavíðgerðum og véliðnaði. „Ég
var beðinn að fara inn á verkstæði og sækja skífumál
og var lagður af stað nokkur skref þegar ég stoppaði
og spurði „Hvað er skífumál?“ Og þá var viðkvæðið:
Þykist þú ekki vera menntaður?“ rifjar Kristján upp
hlæjandi. „Þegar ég byrjaði var ég véliðnaðarmaður á
vakt í skautsmiðjunni og það voru einstaklega þolin-
móðir og skilningsríkir einstaklingar á vaktinni sem
hjálpðu mér rosalega mikið með beygingar og fleira.“

Vinnufélagar Kristjáns sænska eru örugglega hæst-
ánægðir með að hann sé búinn að aðlagast íslensku
samfélagi á ný og okkur finnst öllum mikill ávinningur í
að hafa fengið þennan glaðlynda pilt „heim.“

*Fjölskyldan tók þátt
í Action verkefni á
vegum Fjarðaáls fyrr
í sumar*

SPJALLAÐ VIÐ STARFSFÓLK

INGVAR ÍSFELD KRISTINSSON

Ingvar Ísfeld Kristinsson er einn af þeim rúmlega sjötiú starfsmönnum sem voru heiðraðir á síðasta ári fyrir 10 ára starf innan Alcoa Fjarðaáls. Ingvar kemur frá Neskaupstað og hefur búið þar allt sitt líf, ef undanskilin eru námsárin.

Ingvar hefur komið víða við innan Fjarðaáls. Hann byrjaði sem svokallaður planari viðhalds í kerskála og gegndi því starfi fyrstu fjögur árin. Eftir það starfaði hann sem viðhalds-sérfræðingur kerskála í tæp tvö ár og síðan áreiðanleikasérfræðingur kerskála í eitt og hálf ár. Þaðan fór Ingvar yfir í skautsmíðjuna sem rekstrarstjóri viðhalds í eitt og hálf ár og færðist að því loknu í steypuskálann þar sem hann starfar nú. Ingvar segir að með því að hafa tekist á við fjölbreytt störf innan Fjarðaáls hafi hann fengið að kynnst vel rekstri Fjarðaáls og framleiðsluferlinu samhlið því að kynnst mörgu fólki og eignast marga vini.

„Ég fékk einnig tækifæri til að fara í Mastersnám í Bretlandi samhliða vinnunni og útskrifaðist sem MSc in Maintenance Engineering & Asset management 2013. Öll þessi reynsla er alveg ómetanleg og hefur þroskað mann töluvert“ segir Ingvar.

Ingvar er í björgunarsveitinni Gerpi í Neskaupstað og er einn af þeim sem á sér ótal áhugamál og sinnir þeim vel og nýtur lífsins.

EYDÍS ARNA KARLSDÓTTIR

Eydís Arna Karlsdóttir starfar í steypuskálanum á víravél Alcoa Fjarðaáls. Hún er fædd og uppalin á Akureyri og flutti austur á Reyðarfjörð í lok febrúar 2007, flutti síðan aftur norður 2012 en kom aftur til starfa í álverinu sumarið 2015.

Eydís fór á sínum tíma í tveggja mánaða ferð til Alcoa í Kanada til þess að læra á víravél áður en víravélin hér var tekin í rekstur. Eydís þjálfar nú fólki til starfa á víravélinni.

Eydís er bókaormur og les mikið. „Ég kaupi mér mjög oft bók þegar ég fer norður, enda á ég mjög mikið af bókum og les margar þeirra aftur, en minn draumur er að geta átt eitt herbergi bara með bókum og ruggustól í einu horninu.“ Hún stundar reglulega líkamsrækt og lyftir 2-4 sinnum í viku og syndir reglulega. Eydís hefur keyrt mikið um Austurland í frítíma sínum í sumar með dóttur sinni og notið þeirra fallegu staða sem Austurland býður upp á.

MARINÓ EIÐUR GYLFASON

Marinó Eiður starfar í steypuskála Alcoa Fjarðaáls. Fyrst var hann víravél, síðan á lárétu steypuvélinni (HDC) í sex ár og loks á hleifasteypuvél. Í byrjun janúar á næsta ári verða liðin 10 ár frá því Marinó hóf störf hjá Fjarðaáli.

Á ævi sinni hefur Marinó Eiður komið víða við en hann er fæddur í Færeyjum og uppalinn á Íslandi. Hann hefur búið á Eskifirði, í Vestmannaeyjum, á Selfossi og Reyðarfirði, en lengst af hefur hann búið í Neskaupstað þar sem hann býr nú og hefur gert í u.þ.b. 20 ár.

Hvers vegna valdi Marinó Fjarðaál? „Ég hugsaði með mér að það sakaði ekki að sækja um og mánuði seinna var ég kominn á námskeið. Ég get hiklaust sagt að þetta sé ein skemmtilegasta og fjölbreyttasta vinna sem ég hef unnið, og ég hef unnið við margt. Hér er margt skemmtilegt fólk sem kemur nánast frá öllum heimshornum. Ég get ekki sagt annað en það sé mjög jákvætt að vinna hjá Alcoa,“ segir Marinó Eiður.

Marinó Eiður er mikill tónlistarunnandi eins og svo margir Norðfirðingar. Hann tekur reglulega lagið á gítarinn en viðurkennir að hann myndi vilja geta gert meira af því. Áður fyrr var Marinó virkur trúbador og kom fram á mörgum tónleikum yfir nokkurra ára tímabil. „Síðan að sonur minn, hann Heikir Gylfi, fæddist fyrir tæpum fjórum árum hefur öll mín orka og allur minn áhugi beinst að honum. Ég neita því samt ekki að mann kitlar í fingurna annað slagið þegar maður tekur upp gítarinn.“

Jaguar F-Pace er að stórum hluta úr áli.

BÍLASÝNING Á 10 ÁRA AFMÆLISHÁTÍÐ FJARÐAÁLS

ÁLNOTKUN Í BÍLAÐNAÐI FER STÖÐUGT VAXANDI. FJARÐAÁL FRAMLEIÐIR MELMIS-STANGIR FYRIR FELGUFRAMLEIÐENDUR OG ÁLIÐ Í STÓRU HLEIFUNUM GETUR LÍKA ENDAÐ Í VÉLARHLUTUM, GÍRKÖSSUM, BREMSUBÚNAÐI, GRINDUM OG KLÆÐNINGUM BÍLA.

Á afmælishátíð Fjarðaáls 26. ágúst verða glæsilegir bílar til sýnis á bílastæðinu fyrir framan álverið. BL sýnir tvo nýja jeppa frá Jaguar Land Rover sem hefur sérhæft sig í álnotkun. Á sýningunni verða Jaguar F-Pace og Land Rover Discovery 5 sem báðir eru að stórum hluta úr áli. Brimborg kemur með glænýjan Ford F-350 sem er stór og öflugur pallbíll með skrokk úr áli. Ford hafði áður stigið það stóra skref að nota ál í litla bróðurinn F-150 sem er hefur lengi verið mest seldi bíll í Bandaríkjunum. Brimborg sýnir líka umhverfisvæna tvinnjeppann Volvo XC90 T8 Hybride sem er með bensínvél og tvo rafmótora. Í þeim bíl er líka heilmikið af áli þótt grindin og skrokkurinn séu reyndar úr stáli. Síðast en ekki síðast fáum við líka að sjá hinn magnaða Tesla Model S sem er rafmagnsbíll úr áli.

Ford F-350 pallbíll verður til sýnis fyrir framan álverið á afmælishátíð Fjarðaáls.

Við eigum afmæli!

Starfsfólk Alcoa Fjarðaáls býður heim laugardaginn 26. ágúst í tilefni af 10 ára starfsafmæli álversins. Yfir daginn er opið hús og fjölskylduskemmtun í álverinu og um kvöldið verða rokktonleikar á Reyðarfirði. Inn á milli verða viðburðir hjá fyrirtækjum á álverssvæðinu og hægt að skoða gamla Sómastaðahúsið.

Verið öll hjartanlega velkomin.

DAGSKRÁ Á ÁLVERSLÓÐ

- 11:00 – 15:00** Opið hús hjá Fjarðaáli. Álbílasýning, skoðunarferðir, listasýningar, afmæliskaka og lifandi tónlist. Odee sýnir állistaverk á tveimur stöðum í álverinu og á bókasafni álversins opnar Studio Eyjolfsson sýninguna Element.
- 11:15 – 12:00** Keppnisgrein í Austfjarðatröllinu á hátíðarsvæði, við sviðið.
- 12:00 – 15:00** Fjölskyldudagskrá í boði starfsmannafélagsins Sóma. Fram koma: Sirkus Íslands, Leikhópurinn Lotta, Einar Mikael töframaður, Söngvaborg, Latibær og Ingó Veðurguð. Veislustjóri er hinn eini sanni Eiríkur Fjalar. Boðið verður upp á grillveitingar og humarsúpu.

OPIÐ HÚS HJÁ SAMSTARFSADILUM

- 11:00 – 15:00** Opið hús hjá Brammer, inni á lóð hjá Fjarðaáli.
- 15:00 – 17:00** Opið hús hjá VHE, Launafli, Slökkviliðinu og Eimskipafélaginu á iðnaðarsvæðinu við Mjóeyrarhöfn austan við álverið.
- 14:00 – 16:00** Gamli Sómastaðabærinn opinn fyrir gesti og gangandi.

ROKKTÓNLEIKAR Á REYÐARFIRÐI

- 19:30 – 23:00** Tónleikar fyrir alla fjölskylduna í boði Alcoa Fjarðaáls. Fram koma: Anya Hrund Shaddock, Þórunn Antonía, Emm sjé Gauti, Stelpurokk, Brain Police og Helgi Björnsson ásamt hjómsveit.

Nánari upplýsingar á Facebook viðburði afmælishátíðarinnar:
[Alcoa Fjarðaál 10 ára.](#)